

LISTY UNIVERZITY OBRANY

ŘÍJEN 2013

GAUDEAMUS

EVROPSKÝ VELETRH POMATURITNÍHO A CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

XX. ROČNÍK

www.gaudeamus.cz

BRNĚNSKÉ VÝSTAVIŠTĚ
PAVILONY G1 a G2

BRNO

5. - 8. 11. 2013

OTEVŘENO DENNĚ 8-16 HODIN

Svoji studijní nabídku představí i UNIVERZITA OBRANY

Pro středoškoláky má UO připravený bohatý doprovodný program a soutěž o atraktivní ceny - projížďka bojovým vozidlem Pandur, návštěva 22. základny letectva, sportovně lezecké dopoledne a dvoudenní výcvik se skupinou Commandos.

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 10 / číslo 1
akademický rok 2013/2014

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. et Mgr. Markéta Malá
marketa.mala@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor prezentační a propagační
Vojenského historického ústavu,
Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OPP VHÚ a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 4. 10. 2013
Číslo 1 vyšlo: 24. 10. 2013

Z OBSAHU

Bývalý ředitel CIA
Petraeus na UO 2

Rozhovor s náčelníkem
Generálního štábu AČR 4

Interview s rektorem-velitelem
Univerzity obrany 6-7

Univerzita obrany
na Dnech NATO 10

Zahájení nového
akademického roku 12-13

Výročí založení Fakulty
ekonomiky a managementu 24

EDITORIAL

Že se dějiny opakují, ale ve spirále, to jsme se všichni učili už ve škole, stejně jako že zdánlivě opakující se skutečnost je jiná, kvalitativně vyšší. Tuto odvážnou pravdu jsme si letos mohli ověřit i na studijních programech UO. Je tomu téměř 20 let, co škola promovala své první baka-láře, a vidíte, ti právě nastoupivší by měli být její poslední.

Na základě detailní analýzy systému přípravy personálu resortu Ministerstva obrany a vyhodnocení doposud dosa-žených výsledků, byla totiž zpracována nová koncepce přípravy personálu re-sortu obrany, na jejímž základě vedení Univerzity obrany připravilo a od roku 2012 začalo implementovat novou strate-gii vzdělávání. Jejím cílem je zjednodušit, zefektivnit a komplexně adaptovat segment vzdělávání vojenských studentů na konkrétní potřeby AČR, posílit profesní část těchto studijních programů a výuku více než doposud propojit s praxí. Prio-ritními směry vzdělávání se tak od akade-mického roku 2014/2015 stanou pětileté

a šestileté magisterské studijní programy, orientované na vzdělávání klíčového (ve-litelského) personálu na bázi vojenského studijního programu, na vzdělávání za-bezpečujícího personálu na bázi technic-kého studijního programu a v neposlední řadě i lékařského studijního programu.

První studenti by do těchto inovova-ných studijních programů měli nastoupit právě za rok a první absolventi by ško-lu měli opustit za dalších pět let. Jsem přesvědčen, že se v praxi plně osvědčí a dokáží, že se jednalo o krok správným směrem.

Předseda redakční rady
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Bývalý ředitel CIA Petraeus: Nechceme vidět chemické zbraně v rukou extremistů

Válka v Iráku a v Afghánistánu, aktuální situace v Sýrii a Íránu, to byla hlavní témata, o kterých na Univerzitě obrany hovořil americký čtyřhvězdičkový generál v záloze a bývalý ředitel CIA David H. Petraeus. Na setkání se zástupci univerzity zavítal ve čtvrtek 19. září 2013 v rámci své krátké návštěvy České republiky.

Na úvod svého vystoupení se David H. Petraeus věnoval výčtu rozdílů mezi Afghánskou misí a válkou v Iráku. „Situace v Afghánistánu byla odlišná od situace v Iráku. Afghánistán je mnohem méně vyspělou zemí než Irák, to se týká kupříkladu infrastruktury, školství, výskytu ilegálních narkotik, korupce a podobně,“ řekl generál Petraeus, který velel Mezinárodním bezpečnostním podpůrným silám v Afghánistánu. Účastnil se také války v Iráku, kde se později stal vrchním velitelem mezinárodních sil.

Bývalý ředitel CIA se ve svém proslovu nejvíce zaměřil na působení americké armády v Iráku. Podle Petraeuse dali američtí vojáci iráckému obyvatelstvu tehdy naději, neboť přispěli k výraznému omezení násilností. „Teď se ale situace navrátila do dřívějšího stavu, je podobná jako v létě roku 2007, násilí se opět zvýšilo. Je to tragické pro rodiny, které v Iráku ztratily syny, otce, bratry,“ připo-

mněl čtyřhvězdičkový generál v záloze četné oběti války.

Podrobněji se v diskuzi s příslušníky Univerzity obrany, která následovala po jeho projevu, rozhovořil také o situaci v Sýrii a v Íránu. „Situace v Sýrii je velmi složitá, samozřejmě nechceme vidět chemické zbraně v rukou extremistů,“ řekl. Bývalý ředitel CIA vyjádřil také svůj názor na možnost války v Sýrii a Íránu, a to po dotazu českého velvyslance v Izraeli Tomáše Pojara, který se diskuze účastnil. Pojara zajímalo, jak by vypadaly případné zásahy americké armády do těchto zemí. „Domnívám se, že Írán nechce být ve válce s USA,“ prohlásil David H. Petraeus. Bývalý šéf CIA odcestoval ihned po konferenci do Ostravy, kde v rámci Dnů NATO převzal z rukou bývalého ministra obrany Alexandra Vondry Česko a slovenskou transatlantickou cenu.

**Text: Mgr. et Mgr. Markéta Malá
Foto: Mgr. Marek Žižlavský**

David H. Petraeus

Čtyřhvězdičkový generál v záloze, který v armádě sloužil 37 let a působil i ve vojenských misích v Bosně a na Haiti, v Afghánistánu či Iráku, je nejen v Americe považován za legendu a hrdinu. Bývalý ředitel CIA je zkušeným diplomatem a expertem v problematice povstalců.

V březnu 2003 americké jednotky zahájily tažení proti režimu iráckého diktátora Saddáma Husajna. Petraeus se svou 101. výsadkovou divizí se od jihu probojoval až do Bagdádu a obsadil dvoumilionový Mosul na severu země. Jak potvrdil také ve své přednášce na Univerzitě obrany v Brně, prosazoval taktiku navozování spolupráce s místními vůdci a snažil se intenzivně pracovat na obnově oblastí, včetně veřejných služeb.

Budoval místní bezpečnostní složky, zorganizoval veřejné práce, které zaměstnaly tisíce obyvatel města, nechal obnovit místní univerzitu. Za několik měsíců pod jeho velením v oblasti vznikly stovky rekonstrukčních projektů a opět se zde podařilo nastartovat ekonomický růst. Právě díky tomu si u místních lidí vysloužil přezdívku „Král David“.

Prezident USA Barack Obama jej 30. června 2011 jmenoval šéfem CIA. Na tento post však rezignoval kvůli nevěře s autorkou jeho životopisu Paulou Broadwellovou, existovalo totiž podezření, že mohla díky vztahu s Petrausem získat citlivé informace.

Od 28. března 2013 působí David H. Petraeus v American Corporate Partners (ACP), národní neziskové organizaci, která nabízí veteránům po 11. září 2011 profesionální pomoc při volbě povolání a budování profesní kariéry. Generál Petraeus byl také jmenován hostujícím profesorem na několika univerzitách v Americe a působí jako předseda nebo čestný místopředseda v dalších institucích a firmách, kupř. Royal United Services Institute či KKR Global Institute. Jedním z jeho cílů je vyvést Spojené státy a celý zbytek světa z hospodářského útlumu, podporuje investiční záměry a rovněž je dlouhodobě aktivní v oblastech budování obrany a mezinárodního bezpečí.

Česká a slovenská transatlantická cena

Laureáti této ceny (The Czech and Slovak Transatlantic Award – CSTA), udělované od roku 2012, jsou považováni za osobnosti, které výrazně přispěly ke svobodě a demokracii ve střední Evropě, k posílení transatlantických vztahů a začlenění středoevropských zemí do euroatlantických struktur. Za iniciativou této ceny stojí nevládní organizace, Jagello 2000 a Slovenská atlantická komise. V Česku je cena předávána v rámci doprovodného programu Dnů NATO v Ostravě a Dnů vzdušných sil AČR. Česká a slovenská transatlantická cena je na základě doporučení odborné dvanáctičlenné komise udělována dvěma osobnostem – jedné z ČR či Slovenska a jedné zahraniční. Kromě Davida H. Petraeuse letos v Ostravě převzal cenu také bývalý šéf slovenské diplomacie Eduard Kukan.

Poprvé se na Univerzitě obrany sešli členové Klubů generálů ČR a SR

V rámci společného zasedání na Moravě zavítali na Univerzitu obrany v pátek 13. září 2013 členové Klubu generálů České republiky a Klubu generálů Slovenské republiky. Setkání tohoto druhu se na brněnské vojenské vysoké škole konalo vůbec poprvé.

Kluby generálů jsou nepolitická, nezávislá a nezávislá sdružení seskupující vojáky, kteří byli jmenováni do hodností generála. Univerzitu obrany navštívilo 29 členů klubů z ČR a SR, setkali se s rektorem-velitelem, jeho zástupcem plukovníkem gšt. Trojanem a dalšími představiteli univerzity. Zasedání se zúčastnili koordinátoři klubů generálmajor Josef Šíba za českou stranu a generálmajor František Blanárik za slovenskou stranu a další významné české a slovenské vojenské osobnosti.

Bývalé i současné vojenské generály seznámil rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál Bohuslav Příkryl se strukturou univerzity a systémem přípravy vojenských profesionálů Armády České republiky. Rektor blíže objasnil také poslání a vize univerzity, hovořil o restrukturalizaci UO a nově vzniklém Centru bezpečnostních a vojensko-strategických studií, které bude mimo jiné rozvíjet externí poradenskou činnost.

V diskuzi, která po projevu rektora-velitele UO následovala, se členové klubů ptali zejména na studijní programy UO, délku a typ studia. Rektor v této souvislosti blíže vysvětlil princip nové vzdělávací strategie univerzity, jejíž součástí je i přechod na pětiletou magisterskou formu studia. „Navrhli jsme pětileté souvislé magisterské studium, které zefektiv-

ní činnost kateder, vyloučí duplicitu výuky a umožní uplatnit více humanitních a společenskovedních předmětů,“ řekl brigádní generál Příkryl.

V další části programu si členové českého a slovenského klubu generálů prohlédli nové vědecko-výzkumné laboratoře, které byly vybudovány ve zrekonstruované budově univerzity v kasárnách v ulici Šumavská v rámci řešení projektu Evropského fondu pro regionální rozvoj. Jedná se o experimentální balistickou laboratoř, pracoviště pro optická měření, laboratoř vojenských staveb a laboratoř tribodiagnostiky provozních hmot dopravních strojů a zařízení.

Text a foto: Mgr. et Mgr. Markéta Malá

Návštěva ministra obrany Mozambiku – našeho absolventa

V rámci neoficiální návštěvy České republiky zavítal do míst svých vysokoškolských studií Filipe Jacinto Nyusi, ministr obrany Mozambiku. Absolvent inženýrského studia na předchůdkyni Univerzity obrany přijel do Brna ve čtvrtek 5. září 2013.

Mozambického ministra obrany přivítal prorektor pro marketing a vnější vztahy UO profesor Rudolf Urban. Společně s prorektorem pro vědeckou a expertní činnost plukovníkem profesorem Martinem Mackem, seznámili mozambickou delegaci, v níž ministra doprovázeli i Guida Joao Mapapaia a Rui Jorge Francisco Mandofa, se současnou situací v oblasti vojenského vzdělávání v České republice, s možnostmi studia zahraničních studentů i tím, co je Univerzita obrany schopna nabídnout.

Ministr obrany Filipe Jacinto Nyusi jako absolvent brněnské vojenské vysoké školy před vznikem Univerzity obrany s potěšením přijal tyto informace a vyjádřil zájem o na-

vázání spolupráce ve vzdělávání příslušníků mozambických ozbrojených sil. Zajímal se i o to, jaké další kroky je nutné ze strany Mozambické republiky podniknout, jak na úrovni vládní, tak i pracovní, aby mohli být do Brna vysláni první studenti.

Pana Nyusi velice potěšila možnost setkat se po 23 letech se svými bývalými učiteli z dob studií, docentem Stanislavem Beerem a panem Aloisem Skoupým. A jednalo se o radost oboustrannou, ze strany učitelů i doplněnou hrdostí na to, jak úspěšné studenty vychovali. S úsměvem vzpomínali, jak student Nyusi odešel od zkoušky a odmítl hodnocení se stupněm „B“.

Text a foto: Ing. Stanislav Poráň

Černá perla Afriky – Mosambik

Mosambik, oficiálně Mosambická republika, leží v jihovýchodní Africe a sousedí se šesti státy (s Tanzánií, Malawi, Zambií, Zimbabwe, se Svazijskem a Jihoafrickou republikou). Území dnešního Mosambiku objevil v roce 1498 mořeplavec Vasco da Gama a již o sedm let později bylo kolonizováno Portugalskem. Mosambik, který získal nezávislost v roce 1975, se rozkládá na ploše 801 590 km² a je tak 35. největší zemí světa.

Mosambik má tropické podnebí se dvěma ročními obdobími: střídá se zde vlhké období od října do března a suché období od dubna do září. Obyvatelé žijí většinou na venkově v kmenech. Nevýznamnější jsou Makukové, Tsongové, Malawijci a Šonové. Mosambik se rozkládá na březích Indického oceánu a v poslední době se zdejší pláže staly oblíbeným cílem turistů. Z hlavního města Mosambiku (Maputo) pochází také legendární portugalský fotbalista Eusébio da Silva Ferreira, zvaný Černá perla z Mozambiku.

Náčelník generálního štábu: Další snižování rozpočtu není možné

Náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel se v rozhovoru pro Listy Univerzity obrany věnuje aktuální problematice rezortu týkající se rozpočtu, legislativy a zahraničních misí. V příštím čísle LUO přineseme druhou část interview, v níž generálporučík Pavel prozradí mimo jiné své názory na Univerzitu obrany.

V důsledku škrťů v rozpočtu dochází k restrukturalizaci armády, přibližte prosím konkrétnější chystané změny.

V důsledku snížení rozpočtu v loňském roce jsme museli přistoupit k poměrně rozsáhlým restrukturalizačním opatřením v rámci armády. Škrty jsme směřovali především do systému velení, podpory a administrativy. Z tohoto důvodu jsme zrušili dvě operační velitelství a přistoupili jsme ke sdružování či slučování podpůrných a administrativních funkcí tak, aby více celků bylo spojeno do jednoho většího, který bude mít podpůrné funkce a ty ostatní budou podporované. Další oblastí úspor je optimalizace skladových zásob. Všechny zásoby, které jsou nadpočetné, se prodávají tak, aby se uvolnily sklady, s čímž souvisí péče o tyto nadnormativní zásoby. Dochází rovněž k sestěhování některých posádek a útvarů, abychom zmenšili rozsah infrastruktury, kterou zabezpečujeme a ušetřili výrazně finanční prostředky za údržbu budov.

Rozpočet na příští rok není prozatím schválen, domníváte se, že bude navýšen z nyníšších 42 milionů korun?

Nepředpokládám, že by v následujících letech mělo dojít k dalšímu snížení rozpočtu. Politická reprezentace je již dostatečně informována, že další snižování není možné, aniž by se výrazně snížila schopnost armády zabezpečovat obranu země. Spíše bych očekával, že se k této problematice nová administrativní postavi trochu vstřícněji a rozpočet rezortu obrany mírně navýší. Z některých konzultací s představiteli našeho politického spektra mám ten dojem, že je zde vůle navyšovat rozpočet tak, aby se dostal během několika let na zhruba 45 miliard, s nimi by byl rezort schopen zabezpečovat většinu úkolů, které dnes má.

Co by vám tento rozpočet 45 miliard korun, kterého ale pravděpodobně v příštím roce dosaženo nebude, umožnil?

Ani tento rozpočet by nám rozhodně neumožnil sanovat všechny staré dluhy. Vznikly dlouhodobým podfinancováním údržby, nákupů, obměny a samozřejmě se je nepodaří vyřešit navýšením rozpočtu v několika málo letech. S tím se budeme muset vypořádat po

delší dobu. Na druhou stranu by nám tento rozpočet umožnil naplnit především závazky v rámci aliance, které jsou předpokladem našeho nároku na kolektivní obranu. Pokud nebudeme schopni tyto závazky plnit, tak nevěrohodnost kolektivní obrany samozřejmě narůstá. Úkoly, které máme v teritoriu, budeme schopni plnit, pokud nedojde k nějakému závažnějšímu souběhu problémů. Rozpočet kolem 45 miliard by nám umožnil zachovat většinu schopností, které máme dnes, ale bez toho, abychom byli schopni je dále rozvíjet.

Příští vláda by měla schválit i novou legislativu, týkající se armády. Měl by být zaktoven jak kariérní, tak nový platový řád. Bude nový platový řád přínosem pro zaměstnance rezortu?

Já předpokládám, že ano, jinak bychom se o něj určitě nesnažili. Nový platový řád, který bude součástí novelizovaného zákona č. 221, má spojit hodnost s funkcí a platem, což zajišťuje, že budou lidé ve srovnatelných hodnotách hodnoceni obdobně. V současné době tomu tak mnohdy není. Stalo se kupříkladu, že někteří poddůstojníci měli plat srovnatelný s nejnižší generálskou hodností. Takové rozpětí platů není zdravé. Když bude mzda spjata s hodností a funkcí, bude tím zajištěna větší mobilita personálu v rámci naplňování kritérií kariérního řádu tak, aby procházeli všemi stupni potřebnými pro další postup. Zároveň kariérní řád stanoví jasně dobu rozhodnou v jednotlivých funkcích, a tím pádem bude mít člověk větší možnost vidět, jak jeho kariéra může vypadat, pokud splní určitá kritéria. S tím se pojí i systém výběru na vyšší funkce, který by měl jednoznačně a transparentně nastavit prostředí pro další růst podle kvality personálu a podle snahy, kterou do svého dalšího růstu vloží.

Závěrečná otázka se týká zahraničních misí, počtů našich vojáků v příštím roce. Dle mých informací budou staženi vojáci z Afghánistánu ...

V Afghánistánu v podstatě ke snížení počtů zatím nedojde, přestože skončí na konci tohoto roku dva vojenské asistenční týmy v Lógaru a Wardaku. Na druhou stranu budeme posílat strážní rotu na základnu Bagram ve víceméně stejných počtech. Celkově se ale přítomnost našich vojáků v Afghánistánu bude snižovat ke konci roku 2014, kdy předpokládáme, že by v Afghánistánu měl zůstat omezený počet vojáků na základě nově schváleného mandátu pro misi po roce 2014. Návrh nového mandátu budeme předkládat k projednání vládě na začátku příštího roku, kdy počítáme jak s naší účastí v misi ISAF v Afghánistánu, tak se zachováním naší účasti v misi KFOR v Kosovu a menších misích jako je EU NAVFOR v Somálsku, EU TM v Mali a některé další. Předpokládáme také otevření naší účasti v misi MFO Sinaj.

Ptala se: Mgr. et Mgr. Markéta Malá

generálporučík Petr Pavel
(* 1. listopadu 1961)

Narodil se v Plané u Mariánských Lázní. Vystudoval Vojenské gymnázium v Opavě, Vysokou vojenskou školu pozemního vojska ve Vyškově a v letech 1988 až 1991 postgraduální studium na Vojenské akademii v Brně. Kurz pro vyšší důstojníky absolvoval na Vysoké štábní škole v Camberley, kurz generálního štábu na Royal College of Defence Studies v Londýně. V hlavním městě Velké Británie studoval také mezinárodní vztahy (Master of Arts program).

V roce 1993 se stal zástupcem vojenského a leteckého přidělence ČR v Belgii, v letech 1996 až 1997 působil jako vojenský asistent ředitele Vojenského zpravodajství a mezi léty 1997 až 1999 jako velitel brigády speciálních sil. V roce 1999 se stal vojenským asistentem ředitele pro operace RC North v Nizozemí, o tři roky později zástupcem velitele mechanizované divize. Mezi léty 2002 až 2003 působil jako velitel specializovaných sil.

Od ledna do dubna 2003 zastával funkci národního vojenského představitele při US CENTCOM, Tampa (USA) a při US CENTCOM Forward (Katar). V letech 2003 až 2005 působil jako zástupce velitele Společných sil, v letech 2006 až 2007 se stal zástupcem ředitele sekce MO – ředitel operačního odboru a mezi léty 2007 až 2009 pracoval jako zástupce vojenského představitele ČR při EU v Bruselu. V roce 2010 se stal národním vojenským představitelem ČR v SHAPE v Monsu (Belgie).

Obdržel Medaili Armády České republiky III.-I. stupně, Záslužný kříž ministra obrany ČR III. a II. stupně, Medaili ministra obrany ČR Za službu v zahraničí KUVAJT III. stupně, Medaili ministra obrany ČR Za službu v zahraničí BOJOVÁ MISE III. stupně, Pamětní odznak „Za službu míru“, Francouzský Vojenský kříž s bronzovou hvězdou, Ordre national de la Legion d'honneur – grade d'Officier a Státní vyznamenání ČR – Medaile za hrdinství.

V roce 2002 byl jmenován do hodnosti brigádního generála, v květnu 2010 do hodnosti generálmajora a o rok později do hodnosti generálporučíka. V červenci 2011 se stal zástupcem náčelníka Generálního štábu a od 1. 7. 2012 zastává funkci náčelníka Generálního štábu AČR. Hovoří anglicky, francouzsky a rusky, je ženatý a má dva syny.

O klíčových otázkách rezortu hovořil na Univerzitě obrany náčelník GŠ AČR

Aktuální informace nejen o problematice legislativní politiky prezentoval ve své přednášce ve středu 11. září 2013 na Univerzitě obrany náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel.

Odpovědi na palčivá témata poskytl při setkání s managementem univerzity, posluchači Kurzu Generálního štábu, posluchači Kurzu vyšších důstojníků, pedagogy a studenty školy.

Náčelník Generálního štábu hovořil s důstojníky o hlavních úkolech Armády České republiky v tomto a příštím roce. Vysvětlil zejména, jaké změny rezort obrany čeká v souvislosti se sníženým rozpočtem. „Letos armáda získala od vlády 42 miliard korun, je to o 2 miliardy méně, než stát věnoval na podporu obnovitelných zdrojů energie,“ upozornil náčelník GŠ a rozhovořil se v této sou-

vislosti také o problematice podfinancování výstroje, náhradních dílů, munice a nemovitě infrastruktury AČR. Mluvil i o otázce personálních změn a uvedl konkrétní příklady, kde se budou posádky a útvary slučovat, stěhovat či rušit.

Ve svém projevu se generálporučík Pavel věnoval také problematice legislativy, záko-

nům a dalším zásadním dokumentům, které připravila minulá vláda a ta příští by je měla přijmout. Především mluvil o kariérním řádu a novém platovém řádu, který by měl jasněji spojit mzdu s hodnotou a funkcí vojáka. „Zjednodušuje strukturu platu a v konečném důsledku bude pro většinu lidí v armádě přínosem,“ řekl náčelník GŠ.

Vystoupení generálporučíka Petra Pavla před účastníky Kurzu Generálního štábu má zásadní význam pro jejich další přípravu. Ta se bude uskutečňovat v rámci teoretického studia a praktické výuky na Univerzitě obrany, absolventi Kurzu GŠ dosáhnou nejvyššího vojenského vzdělání v rámci Armády ČR. Po přednášce náčelníka Generálního štábu následovala diskuze. Poté vystoupil vedoucí oddělení krizového řízení a obrany Krajského úřadu JMK Radek Šedivý, který seznámil důstojníky s perspektivami rozvoje kraje.

Text a foto: Mgr. et Mgr. Markéta Malá

Letecký festival aneb CIAF 2013

Na jubilejním dvacátém ročníku mezinárodního leteckého dne, který je známý pod zkratkou CIAF (Czech International Air Fest), se představily desítky letadel a vrtulníků z jedenácti zemí. Akce se konala 7. a 8. září 2013 v Hradci Králové.

Z původně armádního leteckého dne se postupně stala prestižní letecká akce, která se již mnoho let těší značnému zájmu veřejnosti. Letecká akrobacie nad královéhradeckým letištěm přinesla i letos tisícům diváků výjimečný zážitek. Na osmdesát letadel a vrtulníků, letecké akrobatické špičky z celé Evropy, tak vypadal letecký festival CIAF 2013. Slavnostního zahájení této mezinárodní akce se zúčastnili nejvyšší představitelé Ministerstva obrany České republiky v čele s Vlastimilem Píckem, generálporučíkem Petrem Pavlem a plukovníkem gšt. Liborem Štefáníkem.

K festivalu CIAF neodmyslitelně patří vystoupení leteckých akrobatických skupin. Organizátoři leteckého festivalu připravili na oba

víkendové dny šestihodinový letový program se sedmadvaceti akrobatickými ukázkami jak vojenských, tak i civilních strojů. Piloti dánských, maďarských, či ukrajinských vzdušných sil předvedli show na nadzvukových bojových letounech. Atraktivní podívanou pro diváky představovalo také vystoupení francouzského Breitling Jet Teamu na strojích české výroby L-39 Albatros, lotyšské skupiny Baltic Bees na Albatrosech či jordánské formace Royal Jordanian Falcons na Extra-300L.

V mezinárodní konkurenci této největší prezentace letecké techniky se prosadili také zástupci Armády České republiky. Nadporučík Martin Špaček kupříkladu prezentoval pilotáž víceúčelového nadzvukového bojového letounu JAS-39C Gripen, major Ladislav Bartošík a kapitán Milan Záhorský představili dva transportní vrtulníky Mi-171Š. Součástí programu byly i seskoky armádních výsadkářů.

Široké veřejnosti se představily nejen vzdušné, ale i pozemní síly AČR. Diváci si mohli prohlédnout jejich techniku i výzbroj. Příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov prezentovali divákům ukázkou LOV IVECO a Dingo 2, a také kolový obrněný transportér KBVP Pandur II 8x8. Přijeli také zástupci 14. brigády logistické podpory se svojí technikou. Ani Univerzita obrany na akci CIAF 2013 nechyběla. Po oba dny ve svém informačním stánku poskytovala zájemcům informace o nových podmínkách studia na jednotlivých fakultách, podmínkách přijímacího řízení, průběhu studia či uplatnění absolventů po jeho skončení.

**Text: Mgr. et Mgr. Markéta Malá,
Mgr. Tereza Škubalová
Foto: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.**

Rektor Univerzity obrany: Mým cílem je změna vnímání univerzity

Restrukturalizace na Univerzitě obrany, nová vzdělávací strategie, oblast vědecké a výzkumné činnosti, především o těchto tématech hovořil v rozhovoru pro Listy UO rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D. V následujícím interview prozradil také něco ze svého osobního života, kupříkladu zda si již zvykl na oslovení generál, a jak strávil nedávné letní měsíce.

Rektorem Univerzity obrany jste se stal před rokem, konkrétně 1. srpna 2012. Jak hodnotíte svůj první rok ve funkci?

Do nové funkce člověk vždy přichází s určitými ideály, představami o změnách, a chce je uplatnit v praxi, což není vždy jednoduché. Když jsem v loňském roce nastoupil na pozici rektora, mým prvotním cílem bylo dosáhnout změny ve vnímání univerzity, usiloval jsem a usiluji o posílení transparentnosti ve vztahu k našim partnerům. Což je podle mého názoru zcela zásadní ve vztahu k upevnění postavení naší vysoké školy. Důležitá v tomto směru je úzká spolupráce s generálním štábem a resortem obrany, kterou se nám v posledním období daří prohlubovat, a mohu konstatovat, že naše vzájemné vztahy a spolupráce jsou dnes hodnoceny kladně. Jsem tedy spokojen, že jeden z cílů, které jsem si již na začátku kladl, se nám postupně daří plnit. Přičemž ten nesložitější cíl, ke kterému se hlásím, a to do budoucna rozvíjet Univerzitu obrany, jako školu univerzitního typu primárně rozvíjející doktorské

studijní programy a připravující personál podle potřeb ozbrojených sil ČR, stojí před námi.

Univerzita obrany prochází velkými změnami, v rámci ambiciózního projektu, nové vzdělávací strategie, dochází k restrukturalizaci, můžete tyto změny konkretizovat?

Loni v září na kolegiu rektora jsme zahájili implementaci naší nové vzdělávací strategie, která více odpovídá odběrateli – potřebám Armády ČR. Není mou ambicí transformovat Univerzitu obrany tak, abychom se okamžitě a bezmyšlenkovitě měnili. Pokud něco dělám, musí to mít jasný cíl. Proto jsem hned na začátku prohlásil, že k transformaci může dojít teprve tehdy, až budou navrženy nové studijní programy. Nyní po dokončení procesu přípravy dochází k vytvoření rámce pro provedení transformace součástí, nejedná se tedy o bezhlavou restrukturalizaci, vnitřní skladba univerzity bude více odpovídat potřebám realizace budoucích studijních programů a úkolům univerzity jako celku a rovněž musí

vytvořit předpoklady pro dosažení požadovaných úspor.

Na jaký typ studijních programů se univerzita nyní bude orientovat?

Prioritně se nyní budeme orientovat na vzdělávání studentů v pětiletých a šestiletých magisterských programech, které lépe odpovídají potřebám Armády ČR a řízení kariéry důstojníků. Studijní programy budou orientované na vzdělávání klíčového velitelského personálu AČR na bázi vojensko-manažerského studijního programu, na vzdělávání zabezpečujícího personálu AČR na bázi technického nebo lékařského studijního programu. Celkově se dá říci, že náš absolvent bude kvalitně univerzitně vzdělán, profesně a jazykově připraven a osobnostně rozvinut. Současně bych zde zmínil i otázku tzv. komplementárních studijních programů, jejichž přípravou se začneme v následujících týdnech velmi intenzivně zabývat.

Další změnou je vznik nového pracoviště – Centra bezpečnostních a vojenskostrategických studií...

Univerzita obrany je nejvyšším vzdělávacím prvkem resortu, nabízí studium v Kurzu Generálního štábu a Kurzu vyšších důstojníků. Doposud zde však chyběl jeden prvek, který by formoval odbornou vojenskou komunitu v oblasti bezpečnosti a vojenské strategie a operačního umění, proto vzniklo nové Centrum bezpečnostních a vojenskostrategických studií. Toto pracoviště bude expertní v oblasti bezpečnostně vojenských a strategických studií, a mělo by také přispět k revitalizaci vojenské odborné strategické komunity. Svou jedinečnou působností naplní požadavky zákona v oblastech aplikovaného výzkumu, pedagogické činnosti ve prospěch univerzity, vědecko-informační činnosti, poradenských a expertních aktivit pro vrcholové představitele MO a ostatní subjekty bezpečnostního systému ČR. Centrum bude provádět zejména vědecko-výzkumnou a expertní činnost, jejímž

výsledkem jsou strategické studie a analýzy v oblastech bezpečnostní politiky, vojenské strategie, zdrojů pro zajištění obrany a vlivu obranných technologií na vojenství apod.

Ministr obrany v nedávném rozhovoru pro Listy UO vysoce ocenil úroveň Univerzity obrany. Čím se podle vás liší absolvent Univerzity obrany od absolventů civilních vysokých škol?

Naši studenti nejsou jen univerzitně vzdělání, ale také vojensky, manažersky, profesně a osobnostně připravení, jazykově vzdělání, fyzicky a morálně vyspělí. Požadovaný profil našeho absolventa by nebyl úplný bez cílevědomého rozvoje mravní stránky jeho charakteru a formování komplexní osobnosti připraveného a energického vojáka, vzdělaného občana a sebevědomého vlastence. To je přidaná hodnota nad rámec akademického vzdělání. I z tohoto důvodu se v příštím období daleko systematictější než dříve zaměříme na implementaci přirozených forem výchovy a vzdělávání v oblasti vojenských dějin a v dalších aplikovaně pojatých společenských vědách. My rozvíjíme i osobnost studentů, což žádná veřejná vysoká škola nemůže. Zásadní rozdíl je také v tom, že my studenti připravujeme pro konkrétní profesi. Naším „odběratelem“ vojenských studentů je rezort obrany, a my přizpůsobujeme nabídku poptávce. I díky tomu je uplatnitelnost našich vojenských studentů takřka sto procentní. Tím se nemůže pochlubit žádná jiná vysoká škola v České republice. Samozřejmě vzdělání, které poskytujeme, v kombinaci s dosaženou praxí umožní našim absolventům i bezproblémové uplatnění v jejich druhé kariéře po ukončení aktivní služby v armádě.

Jak vy osobně hodnotíte oblast vědecké a výzkumné činnosti na Univerzitě obrany? Lze užít nějaké objektivní kritérium na posouzení těchto aktivit?

Univerzita obrany je vědeckým pracovištěm celostátního významu, oblast vědy a výzkumu jsou pro nás klíčové. Vnímám tuto činnost velmi pozitivně, a skutečně ji lze hodnotit i objektivními kritérii. Podle Metodiky Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace se řadí naše univerzita mezi dvacet nejlepších ze stovek vědeckých institucí. To je velmi pěkné umístění. Z dlouhodobého hlediska se bude nutno soustředit na oblasti, které napomáhají realizaci univerzitního vzdělání. V budoucnu budeme rovněž usilovat i o vyšší koncentraci úsilí do vědních oborů a oblastí, které identifikujeme za klíčové a o útlum aktivit v oblastech, které nepodporují rozvoj schopností školy nebo jejich součástí.

Univerzita obrany klade důraz na spolupráci se zahraničními vysokými školami, bude se v příštím roce tato kooperace prohlubovat? Se kterými institucemi hodláte spolupracovat?

Základním plánem pro příští rok je prohloubit spolupráci mezi českou a slovenskou stranou na bázi sdílení schopností v oblasti vzdělávání. V rámci projektu „Sharing and pooling“ se nyní snažíme o bližší identifikaci oblastí pro sdílení schopností ve vzdělávání, ale i vědecké a expertní činnosti. Každá stra-

na by měla udržovat a rozvíjet ty schopnosti, v nichž je špičková a jedinečná, či získala velkou zakázku, mezinárodní grant, tvoří projekt apod. Výsledky, případně participaci na řešení pak nabídne protistraně, tím obě strany získají a uspoří náklady. Toto je naší základní ambicí – sdílení schopností se zahraničními rozhodujícími partnery. Dále bychom rádi institucionalizovali na naší univerzitě vzdělání pro zahraniční partnery a šířejí jej nabídli armádní a bezpečnostní komunitě v zahraničí.

Prezident republiky vás v květnu povýšil do hodnosti brigádního generála, již jste si na toto oslovení zvykl? Co pro vás povýšení do tak vysoké hodnosti znamená?

Postupně jsem si na toto oslovení zvykl, i když jsem měl zpočátku potíže, kupříkladu jsem se představoval do telefonu ještě jako plukovník. Jmenování do hodnosti generála však nevnímám jen v osobní rovině, ale zejména je signálem i pro celou univerzitu. Dotýká se naší školy jako celku, je to signál ministerstva obrany, že naše škola je pro rezort významná, rezort to myslí s naší školou vážně. Symbolicky mohu konstatovat, že Univerzita obrany má „svého generála“.

Na závěr bych se vás, pane rektore, ráda zeptala na nedávno skončené léto. Kam jste letos zavítal a měl jste možnost se věnovat vašim koníčkům?

Letos jsem bohužel dovolenou nikde ne trávil. Je údělem rektora, že i na dovolené se občas zabývá záležitostmi školy. Ale nestěžuji si, našel jsem si totiž alespoň chvíli času na aktivní odpočinek, který je dle mého názoru zcela zásadní. Člověk si jinak skutečně neodpočine od běžných starostí, od sedavého zaměstnání, a nedokáže tzv. vypnout. Trávili jsme s rodinou prodloužený víkend v jižních Čechách na Lipně a zde jsem holdoval cyklistice a plavání. Těším se na zimu, až budu moci „oprášit“ běžky, lyžování je mým dalším koníčkem. A snad se najde čas i na pěknou knihu.

**Text: Mgr. et Mgr. Markéta Malá
Foto: archiv UO**

brigádní generál Bohuslav Prikryl (* 12. 7. 1961)

Bohuslav Prikryl se narodil před 52 lety v Kroměříži. Vysokoškolské studium absolvoval v roce 1984 na Fakultě druhú vojsk Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově. V letech 1997 až 1998 složil kurz velitelů dělostřeleckých oddílů (Idar-Oberstein), který byl spojen se stáží u útvarů dělostřelctva Bundeswehru (SRN). V roce 1999 byl na základě ukončeného habilitačního řízení jmenován docentem v oboru Teorie řízení a bojového použití jednotek pozemního vojska a o 5 let později se stal profesorem v oboru Ochrana vojska a obyvatelstva.

V roce 1997 absolvoval intenzivní jazykový kurz německého jazyka na Bundessprachenamt ve městě Hurt (SRN), roku 2008 jazykový kurz anglického jazyka v Margate Language Centre (Velká Británie) a o dva roky později intenzivní jazykový kurz anglického jazyka na ÚJP ve Vyškově.

V letech 2001 až 2003 působil jako proděkan pro vědeckou činnost Fakulty řízení vojenských systémů a od března 2003 do srpna 2004 jako prorektor pro vědeckou činnost VVŠ PV ve Vyškově. V roce 2004 se stal děkanem Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany. Mezi léty 2005 až 2012 působil jako prorektor pro rozvoj Univerzity obrany. Dne 1. 8. 2012 se stal rektorem-velitelem Univerzity obrany. Dne 8. května 2013 byl jmenován prezidentem republiky Milošem Zemanem do hodnosti brigádního generála.

Je nositelem Medaile Armády České republiky III. stupně, Pamětního odznaku NATO 1999–2004, Medaile Armády České republiky II. stupně, Pamětního odznaku NATO 1999–2009, Medaile Za službu v ozbrojených silách České republiky I. stupně. Je ženatý a má dvě děti. K jeho zájmům patří cyklistika, plavání, fotografování a literatura faktu.

Občanští zaměstnanci dostanou přidáno

Hned na úvod je třeba podotknout, že tvrzení v nadpisu článku není úplně přesné. Ve skutečnosti se totiž jedná o pravdu relativní. Asi proto se každý občanský zaměstnanec bude nyní logicky ptát, zda tedy přidáno dostane či nikoliv.

Pro přesnou odpověď na tuto otázku se musíme vrátit o asi tři roky zpátky. Počátkem prosince roku 2010 vláda schválila soubor nařízení, která změnila platové tarify zaměstnanců ve veřejných službách a správě, tedy i občanských zaměstnanců Ministerstva obrany. Za účelem desetiprocentního snížení mandatorních výdajů na platy uvedených zaměstnanců vláda zavedla počínaje dnem 1. ledna

2011 tzv. pásmové odměňování, jehož podstatou je stanovení tarifní složky (platového tarifu) bez ohledu na počet odpracovaných let. V praxi to mohlo klidně znamenat i pád v dané platové třídě z nejvyššího platového stupně do prvního.

Aby k něčemu takovému nedošlo, prosadil Českomoravský odborový svaz civilních zaměstnanců armády (ČMOSA) společně s dalšími odborovými organizacemi působícími v organizační složce státu Ministerstva obrany v rámci kolektivního vyjednávání se zaměstnavatelem do čl. 5 přílohy č. 2 tedy připravované „rezortní“ kolektivní smlouvy ustanovení o tom, že občanskému zaměstnanci se určuje platový tarif zvláštním způsobem nižší „jen“ o tři platové stupně, než jaký by mu náležel podle započitatelné praxe. Ve skutečnosti každý z nás v závislosti na platové třídě přišel o částku několika set až několika tisíc korun

měsíčně. Ale počínaje letošním říjnem jsme všichni opět odměňováni za svoji práci podle nekrácené započitatelné praxe, což je jistě velmi příjemné zjištění.

Vzhledem k výše uvedenému již můžeme odpovědět na otázku položenou v úvodu. Občanští zaměstnanci tedy dostanou přidáno z pohledu měsíce září 2013, nikoliv však z pohledu konce roku 2010. To ale v žádném případě nesnižuje význam a přínos zvýšení platu pro každého z nás. Až najdeme na výplatní pásce za měsíc říjen vyšší částku, měli bychom si uvědomit, čím je to zásluha. Kdo hájí práva a oprávněné zájmy zaměstnanců. Byl to především ČMOSA, který při kolektivním vyjednávání o 4. doplňku „rezortní“ kolektivní smlouvy prosadil zvýšení platů občanských zaměstnanců.

Text: Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Foto: Mgr. et Mgr. Markéta Malá

Ze zářijového jednání kolegia rektora

V pondělí dne 16. září 2013 proběhlo první zasedání kolegia rektora v akademickém roce 2013/2014.

Na programu jednání tohoto poradního sboru byly následující otázky: sdělení rektora o závěrech z významných pracovních jednání, doklady děkanů fakult a prorektorů o závěrech z řízené diskuse s příslušníky součástí k otázce profilace UO a fakult, problematika podmínek přijímacího řízení uchazečů o studium v akademickém roce 2014/2015 a doklady děkanů fakult o plnění úkolů v oblasti vědecko-výzkumné činnosti v tomto kalendářním roce.

V úvodu jednání charakterizoval rektor-velitel UO brig. gen. Bohuslav Příkrýl transformaci úseku logistiky k 1. září 2013 do podoby kvestury UO jako rozhodující organizační předpoklad pro soustředění celé agendy hospodářského a správního úseku školy do jednoho místa. Brig. gen. Příkrýl dále informoval o sloučení jazykových pracovišť rezortu MO do jediné struktury – Centra jazykové přípravy UO. Do obsazení funkce ředitele této součásti na základě výběrového řízení byla vedením CJP pověřena PhDr. Jana Tomšů. Rektor-velitel rovněž představil nastupujícího děkana Fakulty vojenského zdravotnictví UO plk. doc. MUDr.

Jiřího Párala, Ph.D. (do funkce děkana FVZ byl jmenován dnem 15. 10. 2013) a nového vrchního praporčíka školy nrap. Bc. Libora Pliešovského. Vrchní praporčík bude mít na starosti mj. některé záležitosti související s upevněním vojenské stránky života a působení vojenských studentů UO.

V rámci druhého bodu rektor-velitel blíže objasnil souvislosti implementace vojensko-historického bloku do výuky studentů na FEM a FVT od zimního semestru tohoto akademického roku. Výuku předmětů vojensko-historického bloku na UO zabezpečuje Vojenský historický ústav Praha. Kolegium rektora rovněž se zájmem vyslechno sdělení o poslední fázi jednání se zainteresovanými složkami rezortu MO k otázce výstavby víceúčelového zařízení UO v kasárnách Jana Babáka.

Poté děkani fakult a prorektoré, kteří přímo řídí ředitele univerzitních center a ředitele ÚO-PZHN, doložili závěry z řízené diskuse na jednotlivých fakultách a dalších součástech UO ve vztahu k profilaci Univerzity obrany a zaměření studijních programů jednotlivých fakult. Z dokladů vedoucích součástí vyplynulo, že převážná většina akademických pracovníků školy podporuje v návaznosti na novelizaci zákona o vysokých školách profilaci UO jako vojenských vysokých škol univerzitního typu. Z hlediska orientace vojenských bakalářských, resp. magisterských studijních programů budou studijní profily FEM rozvíjeny v profesní profilaci,

u zbývajících dvou fakult bude prosazována akademická profilace studijních programů. Související civilní studijní programy budou u FEM a FVT profilovány akademicky, u FVZ diskuse k této otázce dosud pokračuje.

V rámci projednávání otázky podmínek a organizační stránky přijímacího řízení uchazečů o studium bylo kolegium rektora seznámeno se skutečností, že v akademickém roce 2014/2015 bude základní příprava povolanců – budoucích studentů UO organizována jednotně v délce 2 měsíců. Management obou brněnských fakult současně obdržel úkol sladit organizační a časový rámec přijímacího řízení uchazečů o studium v příštím akademickém roce. Od akademického roku 2015/2016 je předpokládáno zavedení základní přípravy povolanců – budoucích studentů 1. ročníku v jednotné délce 3 měsíců u všech typů vojenského prezenčního studia.

V rámci posledního rádného bodu jednání konstatoval prorektor pro vědeckou a expertní činnost plk. Martin Macko na základě dokladů jednotlivých děkanů fakult, že cíle stanovené pro oblast výzkumné a vývojové činnosti na UO pro rok 2013 budou splněny. Úroveň čerpání plánovaných finančních prostředků v této oblasti v letošním roce byla přitom kolegiem rektora charakterizována jako uspokojivá.

Text: dr. Miloš Dyčka, CSc.

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

Gambling

Gambling is a big social problem all over the world. It can destroy whole families if the members become addicted to it. Read the article about gambling in Spain and choose for questions 1-7 appropriate options.

Gambling mania

The Spanish spend much time and a lot of money on gambling. Daily lotteries, football pools, horse-racing, fruit machines, bingo, casinos ... gambling gives full-time employment to over 250,000 people. Hundreds of thousands of Spaniards are hooked on games of chance, almost half of them on fruit machines or one-armed bandits known popularly as "tragaperras", which means "small-change swallowers".

One of the most serious aspects of this is that in bars. Children not only see their parents playing these machines, but also get excited by spending money on the video games there. The moment the children become 18, which is the age limit for playing the "tragaperras" legally, the gambling pattern continues.

Each December Spain's gambling mania works up to its annual fever pitch. The National Lottery's special Christmas draw is El Gordo, "The Big One". On December 23rd the nation waits with bated breath while neatly dressed teenagers from children's homes announce the results on television.

Once the winner of the astronomical prizes has been announced, Spaniards relax and get down to the business of celebrating the birth of Jesus Christ. Then, on the same day when Spanish children traditionally get their presents, Twelfth Night, the National Lottery has another special draw, known as El Nino, "The Infant Child".

One of the most remarkable business organisations in the country is ONCE, set up with Franco's approval in 1938. The letters stand for Organización Nacional de Ciegos Espanoles, and among its activities is a daily lottery from Monday to Friday whose profits fund salaries for the 13,000 blind and 8,000 handicapped men and women who sell the tickets throughout Spain. The profits from this lottery finance many other initiatives for the blind and disabled. Since 1986 ONCE has been headed by the blind lawyer Miguel Durán, who for his financial cleverness and cold-blooded dedication has earned the nickname "Al Cupone". ("Cupon" is the Spanish word for a lottery ticket)

Questions 1 - 7

1. What is said about the Spaniards in paragraph 1?

- A) Many Spaniards are unemployed because of gambling.
- B) The Spaniards spend a lot of money on fruit.
- C) Many Spaniards are employed in the gambling business.
- D) Spaniards prefer football and horse-racing to gambling.

2. What could be the translation for "small-change-swallowers"?

- A) polykače mincí
- B) polykače lidí
- C) polykače dětí
- D) polykače času

3. What is said about "tragaperras" in the text?

- Tragaperras
- A) are illegal in Spain.
- B) are played by 250,000 Spaniards.
- C) can legally be played by people over 18 in Spain.
- D) are played by hundreds of thousands of Spaniards.

4. What is said about the video games in paragraph 2?

- A) Children don't care for video games until they are 18.
- B) Children are not allowed to play video games installed in bars.
- C) The video games installed in bars are free of charge for children.
- D) Children have to pay money for playing a video game in a bar.

5. What happens on the 23rd December in Spain?

- A) Children from children's homes get their Christmas presents.
- B) The results of the El Gordo lottery are announced on TV.
- C) All Spanish children traditionally receive their presents.
- D) The results of the El Nino lottery are announced on TV.

6. What is ONCE?

- A) It is a special lottery for the handicapped.
- B) It is an organization headed by Al Capone.
- C) It is one of the Spanish business organizations.
- D) It is an organization helping people addicted to gambling.

7. What is the author trying to do in the whole text?

- A) make fun of something
- B) inform readers about something
- C) give advice to readers about something
- D) attract readers to something

KEY: 1C, 2A, 3C, 4D, 5B, 6C, 7B

Money:

Fill the gaps with suitable expressions given below:

account interest currency pocket money cash dispenser
spend credit card debt change cheque piggy bank coin pound

I'll never forget my sixteenth birthday – that was when my father gave me a 1) for £100 so that I could open my own bank 2)..... . After years of dropping ten- and fifty-pence 3).....s into a blue and white porcelain 4)..... , I could finally invest my money with a bank and start earning 5)..... . Then came the age of the 6)..... - that wonderful hole in the wall which allows you to withdraw money any time of the day or night. I decided to make life even easier for myself by applying for a 7)..... . Within a year I had eight of them. It made going abroad on holiday so easy – I didn't have to worry about going to the bank and buying lots of foreign 8)..... any more. A bit of small 9)..... in my pocket was all I needed – my plastic cards would see to the rest. I felt I could 10)..... money whenever I felt like it. Well, it was nice while it lasted. Now I long for the innocent days of money boxes, when I would look after the weekly 11)..... Dad gave me as if it was pure gold. I'm in prison, you see, serving a three-year sentence for not paying off my 12).....s. It's funny, but as I gaze through the window of my cell, my father's words keep coming back to me: "Look after the pennies, son, "he used to say, "and the 13).....s will look after themselves." I must admit he was right about that. Well, I must rush off to the games room now – our evening roulette session starts in two minutes ...

KEY: 1) cheque, 2) account, 3) coin, 4) piggy bank, 5) interest, 6) cash dispenser, 7) credit card, 8) currency, 9) change, 10) spend, 11) pocket money, 12) debts, 13) pounds

Univerzita obrany na Dnech NATO v Ostravě bodovala

Víkendové Dny NATO v Ostravě a Dny vzdušných sil AČR potvrdily svoji výjimečnost a předvedly divácky atraktivní program. Podle oficiálních údajů navštívilo tuto největší letecko-armádně-bezpečnostní akci ve střední Evropě 145 000 osob.

Diváci na letišti Leoše Janáčka v Ostravě ocenili také ukázky boje zblízka MUSADO MCS a prezentaci robotického prostředku TAROS (4x4), které představili příslušníci Univerzity obrany. „Univerzita obrany se Dny NATO účastní od úplně prvního ročníku a jsme velice rádi, že se k nám každoročně vrací a návštěvníkům nabízí atraktivní ukázky bojového umění budoucích důstojníků Armády České republiky i řadu dalšího,“ řekl Zbyněk Pavlačík, předseda sdružení Jagello 2000, které je hlavním organizátorem show.

Ukázky boje zblízka předvedlo 10 studentů Univerzity obrany pod vedením instruktora kapitána Tomáše Novohradského z Centra tělesné výchovy a sportu UO. Studenti sklízeli uznání nejen od laické veřejnosti, ale také od kolegů z jiných bezpečnostních složek

Na statické ukázce pak mnohé návštěvníky zaujalo bezosádkové průzkumně-bojové vozidlo TAROS (4x4) z dílny Katedry vojenského managementu a taktiky Fakulty ekonomiky a managementu UO. „Výzkum a vývoj robotických prostředků pro podporu bojové činnosti je na naší katedře realizován v souvislosti s posledními trendy a požadavky digitalizace a robotizace bojiště se zaměřením na pokročilou automatizaci operačně taktických procesů a podporu jednotek na bojišti 21. sto-

letí,“ uvedl vedoucí vědecký pracovník katedry podplukovník Jan Mazal.

Při spolupráci se státním podnikem VOP CZ na vývoji UGV systémů se katedra soustřeďuje na oblast autonomní navigace a automatizace procesů průzkumně-bojového charakteru, dále také na schopnost zapojení UGV do stávajících automatizovaných systémů vedení a řízení, potažmo do systému Vojáka 21. století (na jeho vývoji se UO podílí již od roku 2007), a na zkoumání vlivu těchto systémů na taktiku a vedení bojové činnosti v současných a budoucích vojenských operacích.

Vedle již zmíněného průzkumně-bojového prostředku UGV představili příslušníci Katedry vojenského managementu a taktiky experimentální vzorek bezdrátově řízené miniaturní lafety osobních zbraní, např. automatické útočné pušky CZ 805 BREN. Tato lafeta je použita právě na UGV vozidlech. Středoškoláci, kteří zavítali na dvoudenní přehlídku bezpečnostních složek a našli si cestu do stanu UO, měli možnost seznámit se se studijní na-

bídkou Univerzity obrany pro akademický rok 2014/2015, kde nově bude v rámci vojenského studia nabízeno souvislé pětileté magisterské studium na brněnských fakultách UO.

Dny NATO se letos nesly ve znamení 20. výročí vzniku samostatné České republiky a ozdobily je dvě mimořádné události. Slavnostní společný průlet taktických letectev obou států, kdy se letouny JAS-39 Gripen a bitevníky L-159 Alca z výzbroje Vzdušných sil AČR předvedly se stíhači MiG-29 a cvičnými letouny L-39 Albatros Vzdušných sil Ozbrojených sil Slovenské republiky. Na statické ukázce se představil legendární těžký transportní letoun An-124 Ruslan, který je jinak na podobných akcích k vidění velmi zřídka, a to po celé Evropě. V tomto roce jde o jeho jedinou prezentaci v rámci celé Evropy, která byla navíc doplněna atraktivní ukázkou vjezdu bojové techniky (Pandur) do Ruslanu dvakrát za den. Dny NATO v Ostravě se konaly 21. a 22. září 2013.

Text a foto: dr. Pavel Pazdera

Den pozemního vojska Bahna se opět vydařil

Již po čtyřicetém se mohli setkat armádní nadšenci ze všech koutů České republiky i ze zahraničí na velkolepé akci „Den pozemního vojska Bahna 2013“. Tentokrát byl vzhledem k ničivým červnovým povodním termín konání akce netradiční – 31. srpna 2013.

Celá událost proběhla ve Vojenském cvikovém prostoru Brdy u Strašic na Rokycansku a organizoval ji velitel Pozemních sil AČR generálmajor Ján Gurník a Nadace pozemního vojska AČR ve spolupráci s Muzeem na demarkační linii, Čs. obcí legionářskou, kluby vojenské historie, složkami Integrovaného záchranného systému a Policií České republiky.

Přehlídky se zúčastnilo několik desítek tisíc zájemců. Celá akce byla tradičně odstartována průlety vzdušných sil v čele s doprav-

ním letounem C-295M CASA a doprovodem dvou bojových letounů JAS-39 Gripen a dvou letounů L-159 ALCA. K vidění byly například seskoky výsadkářů, činnost příslušníků z veterinární základny Chotyně, či představení jízdních vlastností T-72 M4CZ, PANDUR II, BVP 2, LOV IVECO, a spousta dalších, pro diváky velmi atraktivních ukázek. Zásadní dynamická ukázka Armády ČR, přímým přenosem vysílaná v České televizi, měla za cíl demonstrovat profesní připravenost příslušníků AČR a

představit veřejnosti nejmodernější vojenskou techniku přímo v akci. Diváci viděli například kolový obrněný transportér PANDUR II 8x8 CZ v ženíjní úpravě, který měl zde na Bahnech svou premiéru.

Vojenské historické kluby sehrály opět znamenitou roli, když prostřednictvím tří dynamických ukázek (Mobilizace 1938, Kyjev a Bojový poplach ČSLA) přenesly diváky zpět v čas. Na této významné akci nechyběla samozřejmě ani Univerzita obrany, která nabízela zájemcům možnosti studia na jednotlivých fakultách. Představili jsme tazatelům změny v jednotlivých studijních programech pro akademický rok 2014/2015, ale také kupř. podmínky a specifika studia na této jediné vojenské vysoké škole v České republice. O stan Univerzity obrany byl velký zájem, poradci byli neustále zahrnováni dotazy, přesto dokázali vždy profesionálně odpovědět a tazatelům poskytl podrobné informace.

Text a foto: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

Imatrikulace vojenských studentů Univerzity obrany

V prostorách Klubu Univerzity obrany se ve čtvrtek 26. září 2013 a v pátek 27. září 2013 uskutečnily imatrikulace nových studentů vojenského prezenčního studia Fakulty ekonomiky a managementu (FEM) a Fakulty vojenských technologií (FVT).

Kromě samotných nováčků a jejich rodin se slavnostního aktu účastnili také zástupci vedení fakult.

Imatrikulace studentů FEM se zúčastnilo celkem 96 studentů. Studenti složili imatrikulační slib na insignii Fakulty ekonomiky a managementu a imatrikulační listiny jim předal děkan FEM, který ve svém projevu přivítal studenty v akademické a vojenské komunitě. „Jste a budete nyní součástí velkého týmu a doufám, že si vytvoříte skvělý kolektiv spolužáků, kolegů, ale i přátel,“ uvedl děkan fakulty plukovník Holcner.

Studenti vojenského prezenčního studia Fakulty vojenských technologií byli imatrikulováni v pátek 27. září 2013, a to ve dvou dopoledních běžích. Slavnostní slib složilo celkem 174 studentů, z toho 132 v bakalářském a 42 v magisterském studiu. Imatrikulační obřad

začal tradičním nástupem akademických hodnostářů a hostů za doprovodu fanfár.

„Studium na naší fakultě není snadné a jeho úspěšné zvládnutí bude vyžadovat poctivou každodenní práci, skutečný zájem o studovaný obor, odříkání, a také nejen vojenskou, ale i osobní kázeň,“ upozornil nové

studenty děkan Fakulty vojenských technologií plukovník Dražan a zároveň jim za vědeckopedagogický a velitelský sbor slíbil pomoc při řešení případných obtíží.

**Text: Mgr. et Mgr. Markéta Malá
Foto: svob. Stanislav Lodr**

Civilní studenti Univerzity obrany převzali imatrikulační listiny

Posluchači civilní formy studia byli imatrikulováni o týden později než jejich vojenští spolužáci. Slavnostní ceremonie se konaly na Klubu Univerzity obrany.

Studenti Fakulty ekonomiky a managementu převzali imatrikulační listiny dopoledne 3. října 2013, studenti Fakulty vojenských technologií v odpoledních hodinách předešlého dne.

Slavnostního aktu Fakulty vojenských technologií se zúčastnili prorektor pro vnitřní řízení UO plukovník gšt. Ing. Miloslav Bauer, Ph.D., děkan Fakulty vojenských technologií

plukovník doc. Ing. Libor Dražan, CSc., proděkan pro vnější vztahy a rozvoj plukovník doc. Ing. Vlastimil Malý, CSc., proděkan pro studijní a pedagogickou činnost podplukovník Ing. Luděk Jedlička, Ph.D., proděkan pro vědeckou činnost prof. RNDr. Jan Kohout, CSc., předseda Akademického senátu FVT podplukovník Ing. Michal Dub, Ph.D., a dále zástupci jednotlivých kateder, rodiče a příbuzní imatrikulovaných studentů.

„Otevírá se vám příležitost získat prestižní vzdělání na fakultě a škole, známých a respektovaných nejen v naší vlasti, ale i v zahraničí,“ zdůraznil děkan Fakulty vojenských technologií ve svém projevu, a poté předal imatrikulační listiny 52 novým bakalářům a 33 studentům navazujícího magisterského studia. „Jsem rád, že jsem se mohl stát studentem Univerzity obrany. Chtěl jsem původně studovat vojenskou formu, ale neprošel jsem zdravotními testy. Nebylo to ale závažné, čili zkusím příští rok zřejmě znovu přijímačky na vojenskou formu,“ říká student prvního ročníku oboru Zbraně a munice Jiří Proček.

Studenti Fakulty ekonomiky a managementu byli imatrikulováni za přítomnosti děkana Fakulty

ekonomiky a managementu plukovníka doc. Ing. Vladana Holcnera, Ph.D., proděkana pro studijní a pedagogickou činnost doc. RNDr. Jiřího Moučky, Ph.D., proděkana pro vědeckou a výzkumnou činnost podplukovníka Dr. habil. Ing. Pavla Foltina, Ph.D., proděkana pro vnější vztahy a rozvoj podplukovníka Ing. Jaroslava Kozúbka, Ph.D. a místopředsedy Akademického senátu FEM Ing. Petra Némce, Ph.D.

Před samotnou imatrikulací pronesl děkan Fakulty ekonomiky a managementu plukovník Vladan Holcner projev, ve kterém zdůraznil význam této události. „Začíná naše společná cesta a doufám, že bude mít pozitivní vliv na vaši budoucnost,“ prohlásil plukovník Holcner a dodal, že z pozice děkana musí nové studenty upozornit především na náročnost studia. Imatrikulační listiny převzalo 89 nových studentů bakalářského studia FEM a studentská hymna Gaudeamus igitur uzavřela slavnostní akt.

**Text: rtm. Bc. Jiřina Polcrová
Foto: autorka, svob. Zbyněk Mach**

Netradiční zahájení akademického roku na střelnici

Ve středu 2. října 2013 byl rektorem-velitelem Univerzity obrany brigádním generálem Bohuslavem Příkrylem zahájen netradiční formou na střelnici v Brně-Slatině akademický rok 2013/2014. Tohoto odborného zaměstnání se na základě pozvání rektora-velitele UO zúčastnili významní hosté z Ministerstva obrany ČR, Ministerstva vnitra ČR, Generálního štábu AČR, vrcholní představitelé brněnských vysokých škol, hosté ze státní správy a samosprávy a významní partneři Univerzity obrany.

Celé zaměstnání bylo zaměřeno zejména na seznámení se se zbraněmi ve výzbroji našich vojáků, ale i s novými ručními zbraněmi zaváděnými do výzbroje Armády České republiky s možností si je otestovat přímo při samotné střelbě. Hosté tak měli k dispozici několik stanovišť, na kterých si vyzkoušeli střelbu z pistole vz. 82, pistole Glock 17, samo-

palu SA 61 Škorpion, samopalu vz. 58 a útočné pušky CZ 805 BREN A1.

Na dalších stanovištích si mohli hosté zástřílet z airsoftových zbraní a na vlastní kůži tak pocítit jaké to je, být touto zbraní zasažen. Toto stanoviště bylo plné dynamiky a útočné taktiky a celkově se těšilo mezi hosty velké oblibě. Jako oddechové pracoviště byla pořada-

teli připravena ukázka ručních a historických zbraní a stanoviště pro střelbu na střeleckém trenážeru. Celkově lze z reakcí pozvaných hostů hodnotit akci jako velmi úspěšnou.

Text: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

Foto: svob. Stanislav Lodr

Slavnostní nástup u příležitosti nového akademického roku

První říjnový den se v kasárnách Univerzity obrany na ulici Šumavská uskutečnil slavnostní nástup všech příslušníků školy. Tato akce se konala u příležitosti zahájení nového akademického roku a na počest státního svátku – Dne české státnosti, který si občané ČR připomněli 28. září.

Nejdříve zástupce rektora plukovník gšt. Josef Trojan provedl hlášení rektoru-veliteli UO, poté byly přineseny repliky vojenských historických praporů a slavnostně vztyčena česká státní vlajka. Následovalo představení hlavních funkcionářů školy a projev rektora-velitele Univerzity obrany brigádního generála Bohuslava Příkryla, který ve svém vystoupení nejprve připomenul osobnost knížete Václava. Rektor-velitel se zamýšlel nad odkazem tohoto významného českého panovníka, který je prostřednictvím křesťanské tradice vnímán jako zakladatel středověkého českého státu a věčný patron českých zemí.

„V osobnosti svatého Václava můžeme oceňovat pevnou vůli, státotvornou systematickostí a plánovitostí. Současně je třeba projevit uznání jeho kreativity a umění improvizovat,

i jeho schopnosti správně se rozhodnout a v pravou chvíli sáhnout po meči, nebo naopak vypravit mírové poselství, zahájit jednání a dosáhnout kompromisu,“ řekl generál Příkryl a dodal, že cestu k pochopení činů knížete Václava a odkaz jeho poselství by se každý z nás měl pokusit hledat sám, na základě vlastního zájmu o poznávání složitých a nejednoznačných dějin své země.

V další části svého projevu hovořil rektor-velitel o postavení Univerzity obrany a zdůraznil, že se univerzitu „podařilo etablovat do povědomí armádní veřejnosti jako respektovaného partnera a nezastupitelnou vzdělávací a vědecko-výzkumnou instituci působící v první řadě ve prospěch zřizovatele ministerstva obrany a hlavního partnera Armády ČR“. Generál Příkryl mluvil také o nových výzvách a konstatoval: „V současné době před námi

stojí především úkol vytvořit všestranné podmínky pro implementaci nových, respektive aktualizovaných studijních programů od příštího akademického roku.“ Závěrem svého proslovu pak popřál všem příslušníkům školy pevné zdraví, hodně energie a odvahy při zvládání úkolů v novém akademickém roce 2013/2014.

K přání se připojil i další řečník ředitel Vojenského historického ústavu Praha plukovník Aleš Knížek, který seznámil shromážděné studenty, a to zejména studenty prvního ročníku, s historií vojenského školství. Hovořil především o období první republiky, kdy vznikla vertikální struktura vojenského školství, o vytvoření profesionální armády v roce 1920 a výchově studentů na tradicích. „Letošní rok přináší několik novinek. Jednou z nich je pořádání přednášek Vojenského historického ústavu v součinnosti s Univerzitou obrany,“ prozradil plukovník Knížek. Na nástupu bylo představeno také osm replik vojenských historických praporů, např. prapor české družiny v Rusku z roku 1914 nebo prapor československého stíhacího wingu RAF z druhé světové války.

K příslušníkům Univerzity obrany krátce promluvil také nejlepší absolvent univerzity ročníku 2012/2013 poručík Petr Homola, který byl vyřazen ze studia v červenci a nyní slouží jako velitel výsadkové čety u 43. výsadkového mechanizovaného praporu v Chrudimi. Homola označil jako velkou čest, že může k pří-

tomným hovořit, a přál novým studentům, ať si vytvoří tak dobrý kolektiv jako měl on a jeho spolužáci. Poručík Homola se kromě toho, že po celou dobu studia dosahoval výtečných výsledků, zúčastnil výběrového kurzu přežití v pralese Francouzské Guyany pod vedením instruktorů Cizinecké legie a vojenského cvičení za Severním polárním kruhem pořádaném švédskou Královskou vojenskou akademií.

V rámci nástupu byla vybraným příslušníkům UO udělena Medaile Univerzity obrany.

Ocenění obdržel zástupce ředitele Odboru ekonomického UO Ing. Zdeněk Hruban, administrativní a spisová pracovnice Oddělení bezpečnosti informací UO nadporučice v záloze Jitka Chlupová, akademický pracovník Katedry bojových a speciálních vozidel FVT profesor Miroslav Vala a příslušník referátu rozvoje a podpory managementu UO poručík Aleš Volovec. Slavnostní nástup byl ukončen pochodem vojenských příslušníků Univerzity obrany a na úplný závěr čekalo na

přítomné překvapení – průjezd lehkého československého tanku LT-35. Tento typ tanku, vyrobený firmou Škoda v 30. letech minulého století, byl nasazen na obranu Československa v roce 1938, a pak jej ve druhé světové válce užívali Němci. Dnes existuje jen jediný pojízdný exemplář na světě, a ten se nachází ve sbírkách Vojenského historického ústavu Praha.

Text a foto: Mgr. et Mgr. Markéta Malá

Nejlepší absolvent Petr Homola se stále snaží „být v čele“

Nový akademický rok byl zahájen 1. října 2013 slavnostním nástupem, během něj promluvil ke studentům také nejlepší absolvent vyřazený v akademickém roce 2012/2013 pro. Ing. Petr Homola. V rozhovoru prozradil nejen, co pro něj tato pocta znamenala.

Byl jste vyhodnocen jako nejlepší student uplynulého akademického roku, získal jste odměnu velitele 4. brigády rychlého nasazení a při slavnostním nástupu na začátku října jste měl možnost promluvit k novým studentům univerzity. Co to pro vás osobně znamená?

Znamená to pro mě hlavně závazek, snažit se nezklamat „vloženou důvěru“. Plnit si své pracovní povinnosti na 110 %. Prostě pokračovat a stále se snažit být v čele.

Říká se, že studentská léta jsou ta nejlepší a člověk na ně vzpomíná až do smrti. Jak vy zatím s minimálním odstupem hodnotíte své studium na UO?

Rozhodně souhlasím. Po vyhození čepic (tradice studentů UO – pozn. autorky) mi bylo chvíli i do breku, když jsem si uvědomil, že se tato kapitola prostě uzavřela. Dá se říct, že ze dne na den. Člověku to bylo líto, ale je třeba jít dál. A konec studia jsme náležitě oslavili. Slavení probíhalo takřka konstantě dva týdny.

I samotné vyřazení v červenci bylo pro mě ale zážitkem. Rektor vykonal symbolické vyřazení mečem právě na mých plecích. Pociť to byl jednoduše nádherný. Tajně jsem o této poctě snil. Navíc to udělalo obrovskou radost rodičům, kteří na mě byli o to pyšnější. Velmi rád si vždy na školu vzpomenu nebo se setkám se spolužáky.

Během svého působení na UO jste se stal členem skupiny Commandos. Co vám daly výcviky, které jsou známé tím, že rozhodně nejsou určeny pro „bábovky“ nebo „pecivály“?

Naučil jsem se a prohloubil elementární taktické drily, zásady přežití a setkal se se skupinou skvělých lidí, včetně pana podplukovníka Flasara. Neřekl bych, že výcviky nejsou pro „pecivály“ – spíše nejsou pro každého. Ne každý je ochotný obětovat víkend na pobíhání v lese, nebo má jiné koníčky. Commandos jsou takovým vojenským hobby.

Zúčastnil jste se i výcviku v džungli v jižní Americe, kde jsou nepřítelem nejen jedovatá zvířata, ale i obrovská vlhkost. Nemoci a různé úrazy jsou na denním pořádku. Z čeho jste měl tehdy největší obavy?

Že se vrátím s neúspěchem. Že mě vyhodí z kurzu, že se zraním nebo nestihnu nějaký časový limit. V kombinaci s velkým psychickým vypětím a nasazením to byly tři opravdu pekelné týdny, kdy jsem jel nad svoje maxima. Nechtěl jsem si připustit neúspěch.

V průběhu nejtvrďší části výcviku, která trvala čtyři dny, účastníci musí hledat potravu sami. Obvyčejný člověk, který nic takového nezažil, si těžko dovede představit, co jste si tam mohli ulovit?

Lovit se nám moc nedařilo a tak byla naše četa odkázána na sběr malých plodů velikosti lískových oříšků, co chutnaly jako brambory. Bylo toho málo, hlad byl velký, k tomu bolesti hlavy. Byla to drsná část kurzu.

Na závěr prozradte, kde nyní působíte?

Od 1. srpna sloužím jako velitel výsadkové čety u 43. výsadkového praporu. Zde se nyní upírá moje pozornost a pracovní zápal pro nejbližší roky. Rád bych absolvoval výsadkový kurz a případně se zúčastnil zahraniční mise.

Ptala se: Mgr. et Mgr. Markéta Malá
Foto: autorka, archiv por. Petra Homoly

por. Petr Homola (*14. 10. 1988)

Poručík Homola, který své studium na UO ukončil v červenci 2013, nyní slouží jako velitel výsadkové čety u 43. výsadkového mechanizovaného praporu v Chrudimi. Petr Homola se kromě toho, že po celou dobu studia na Univerzitě obrany dosahoval výtečných výsledků, zúčastnil výběrového kurzu přežití v pralese Francouzské Guyany pod vedením instruktorů Cizinecké legie a vojenského cvičení za Severním polárním kruhem pořádaném švédskou Královskou vojenskou akademií. Umístil se první na soutěži průzkumných hlídek v Itálii (v kategorii škol) a při slavnostním vyřazení studentů absolventského roku 2012/2013 byl vyhodnocen jako nejlepší student ročníku a obdržel odměnu velitele 4. brigády rychlého nasazení. Ve volném čase se věnuje hlavně různým druhům sportů, především lyžování, dále se zajímá o historii a modelářství.

Fejeton: Návrat do školních lavic

Sedím si tak v lavici a rozhlížím se kolem sebe. Od vyložené smutné přes mírně zamračené, až k veselým obličejům. Zjišťuji, že každý si pod úslovím „návrat do lavic“ představí něco jiného.

Někteří se zoufale rozhlíží a hledají kolem sebe moře a hory, no prostě místo své nedávné dovolené, odkud se zatím vrátilo jen tělo. Jiní přistoupili k věci prakticky a vytáhli potravu, což záhy zjistí, že nebylo dobrým nápadem. S výrazem dítěte, kterému berete lízátko, musí se nyní dělit o jídlo s téma rukama vynořujícíma se ze všemožných stran.

Ti odvážnější sahají do kapes pro různé deriváty mobilních telefonů doufající, že nebudou nychytáni lektorem a mohou si tak vyřídít starosti běžného dne. Když je mise úspěšná, tak se přistupuje k plánu „B“. Zoufalé oddychování a sledování hodinek. Bezzvládná těla padají jedno za druhým na a pod lavice, kde se mění v hromádky nešťastných stejnokrojů. Hodinky nemilosrdně tlučou každou vteřinu, jakoby nemohly udělat pro jednu výjimku a pár těch čárek po obvodu ciferníku prostě přeskočít. Přisahal bych, že ta potvora ručička teď poskočila vzad místo vpřed.

S výrazem turisty zírajícího na Yettiho nacházím i jedince, kteří jsou schopni nejen

nespat nebo necpat se, ale dokonce si dychtivě píšou poznámky. Když nad tím přemýšlím, asi jsme opravdu už v lavicích. Ať už někteří vypadají, že se do nich vrátili svěží, nebo naopak na své okolí působí zmateně (jakoby říkali: „Co se to děje? Kde to jsem?“), máme všichni jedno společné. V lavici se čas od času zavrtíme, pořád se snažíme najít místo na židli pro naši, nyní poněkud rozmazlenou zadní část těla, která si odvykla být „šikanována“ osm hodin denně překlízkou. Ale ona si ta naše zadnice zase časem zvykne.

Text: des. Filip Hoška

Jak na studium ...

Právě začínáte svoji pouť na Univerzitě obrany? Možná jste ještě plni dojmů z přípravného kurzu ve Vyškově. My, kteří máme za sebou již pár let studia na této škole, tyto pocity známe.

Jako studentka Fakulty vojenských technologií jsem si prošla tím, co vás teprve čeká. Nechci vám radit s metodou, jak se učit, každý má totiž tu svoji. Jsou tací, kteří se orientují na co nejlepší známky, ale ne každý musí mít zrovna samé jedničky, aby se bez potíží dostal ke státním závěrečným zkouškám. Tedy ne, že bych vás od samých jedniček odrazovala. Co je ale zásadní? Začátek se může jevit těžkým, a hlavně jej tedy nezaspěte! Věřte, není moudré odkládat povinnosti na dobu neurčitou, pak se jen hromadí problémy. Všechny předměty jsou vesměs mezi sebou propojeny a skutečně nelze říct: „Tohle už potřebovat nebudu.“ Nic by se nemělo podceňovat, ani kupř. tělocviku. Není na škodu, když si student zjistí informace o tom, jaké disciplíny jej čekají, a ty začne sám trénovat. Čím dříve, tím lépe. Nemusíte se bát požádat kolegy či profesory o pomoc. Občas ji potřebuje každý. Spolupráce je velmi důležitá, člověk se zapojí do kolektivu. Možná se vám tak bude i lépe učit a pochopíte zdánlivě nepochopitelné. Přeji málo stresu a hodně štěstí!

Text: rtm. Bc. Jiřina Polcrová

ANKETA „Co doporučujete studentům prvních ročníků?“

Každý začátek je těžký, a proto jsme se zeptali zástupů profesorstva na několik málo rad pro studenty prvních ročníků, kteří právě začínají své studium na Univerzitě obrany. Zde několik informací a tipů od těch nejpopulanějších:

doc. RNDr. František Vižďa, Ph.D. :

Katedra matematiky a fyziky FVT UO vyučuje v prvním ročníku bakalářského studia matematiku i fyziku pro všechny studijní skupiny, vojenské i civilní specializace. Důležitou složkou (nikoli jedinou) výuky matematiky v prvním ročníku je diferenciální a integrální počet, bez kterého se neobejde nejen fyzika, ale ani další technické předměty a obory. V matematice a fyzice je nezbytné cvičit výpočty příkladů pravidelně během semestru, bez tréninku výsledky zkoušek nemohou být příznivé. Pokud studenti zvolí cestu svědomitě a průběžné přípravy, porozumí lépe tématům, budou si schopni poznatky lépe propojit a umět používat, vyhnou se tak navíc možným potížím a stresům ve zkouškovém období. Toto doporučení ovšem neplatí jen pro matematiku a fyziku, ale pro studium obecně.

prof. Ing. Karel Hájek, CSc.:

Katedra elektrotechniky vyučuje v prvním ročníku bakalářského studia Základy elektrotechniky, Součástky elektrotechniky a Elektronické obvody jako základní vzdělání pro všechny elektro-obory. Studenti prvního ročníku se musí přizpůsobit zásadní změně charakteru studia oproti střední škole, kde se učili zjednodušeně řečeno „reprodukovat naučené poznatky s minimem pochopení“. Zásadní problém i pro absolventy elektroprůmyslovek spočívá v tom, že je nutno důsledně pochopit a porozumět a skutečně aplikovat poznatky, nejen „něco dosadit do nějakého vzorečku“. Vše na sebe navazuje, jako když stavíme dům.

Studovat je tudíž třeba systematicky. Kdo to odkládá na zkouškové období, je pravděpodobným kandidátem na to, aby mu ten „stavěný dům spadl na hlavu“.

Dále je nebezpečné podlehnout zdánlivě lákavé možnosti zkušebního řádu – odložení zkoušky ze zimního semestru až na letní. Prakticky vám to nepomůže a navíc z hlediska navazujících předmětů spadnete do nebezpečné „pasti“.

Ptala se: rtm. Bc. Jiřina Polcrová

I'm sorry, I'm drunk, I'm Irish... Zahranční jazykový kurz Irsko 2013

Procházím pasovou kontrolou a s celníkem se loučím posledním „českým“ úsměvem. Navazující prosklená tranzitní část prvního terminálu umocňuje atmosféru cestování. Teprve před pár dny jsem s kolegy složila poslední zkoušku na fakultě a vytržena ze svého stereotypu hledím teď z okna na Boeing 737 místo na žlutý vrtulník hradecké záchranky.

Dublin při přistávání nezklamal. Turbulence nás dostatečně přesvědčily o tom, že venku sluníčko nečeká. Uvítal nás vítr a 15 stupňový teplotní rozdíl. Skupinka Čechů se obléká do svetrů a čepic a vzpomíná na středoevropské třicítky. V autobuse z Dublinu do Corku máme tři a půl hodiny na aklimatizaci.

Vystupujeme na malebném nábřeží a očekáváme příchod našich rodin. První lekce irského folklóru přichází za pár minut. Přímo k nám se doplahačí podnapilý Ir, oči mu utíkají na opačné strany. Rozestoupili jsme se, aby mohl projít. On se však zastavil, srovnal bulvy a prohlásil: „I'm sorry, I'm drunk, I'm Irish...“ Tak jsme zjistili, že v Corku lze irské angličtině porozumět i podnapilým občanům.

Život v rodinách byl pro většinu z nás bezproblémový. Jen se srovnat s tím, že místní večerí striktně v šest, bylo horší. Má Bernadette mě okamžitě zaskvětila, kde najdu nejlevnější oblečení a irské pivo, až následně mi ukázala cestu do školy. Po celou dobu jsme se navzájem nepřestávaly překvapovat poznatky o našich rozdílných národnostech. Například již vím, že opalovat se v plavkách na zahrádce není dobrý nápad a u sousedů to vzbuzuje značnou pozornost. Ne snad proto, že by to byla katolická země, ale Irové se prostě neopalují.

Názor: Tři roky prázdnin

Většina odborníků na psychologii v oblasti pracovního procesu doporučuje, aby doba dovolené, během níž si oddechne od pracovních povinností, představovala minimálně čtrnáct po sobě jdoucích dní. Je to určitě zajímavá myšlenka, nicméně z vlastní zkušenosti vím, že délka odpočinku je přímo úměrná neochotě vracet se zpět k povinnostem, což značně prodlužuje dobu potřebnou k vstřebání šoku z návratu k pracovní rutině. Nebylo by tedy lepší čerpat dovolenou po kratší dobu, ale častěji? Anebo si volné dny naopak prodloužit, dokonce na pár let?

Návrat ke každodenním pracovním povinnostem není snadný pro nikoho, ani pro ty

Já zas všechny udivila tím, že když jdu ven v teniskách a trenýrkách, tak běhám. Tam se totiž zásadně jen rychle chodí... Mohutný objev v oblasti etiopatogeneze obezity Irů.

Určitě jste někdy slyšeli vtip na irské počasí, které se vyznačuje dvěma stovkami druhů dešťů a mlhy. My zažili měsíc, který většina místních nepamatovala padesát let – ani jednou nepršelo, stále slunečno a „tropických“ dvacet tři stupňů. Klimatizace jely na plné obrátky a naše lektorka, která mimo jiné trpěla narkolepsií, kolabovala. Po dvou týdnech bez deště se rádi začaly šířit varovné zprávy, abychom šetřili vodu, neb hrozily sucha. Cestovním kancelářím a leteckým společnostem klesly tržby na čtvrtinu, protože ostrované si připadali jak ve Španělsku a rušili zájezdy.

Intenzivní kurs od pondělí do středy byl náročný, ale kratší rozvrh ve zbytku týdne umožňoval objevovat malebná zákoutí Corku s jeho parky. Víkendy pak patřily výletům. Postupně jsme se vydali políbit Blarney Stone

na vrcholu hradu v Blarney, což údajně zaručuje výmluvnost. Na kolech jsme jeli do města Cobh – poslední zastávky Titaniku před odjezdem do Ameriky. Následoval celodenní výlet autobusem na Ring of Kerry a opalování na pláži v Youghal. Závěrem nesmím opomenout prohlídku a ochutnávku whiskey v Jameson Distillery v Midletonu, která nám otevřela oči ohledně rozdílu mezi skotskou, americkou a irskou whiskey.

Odlet se nemilosrdně blížil. I když jsem se těšila na rodinu, opustit prostředí Cork English College znamenalo opustit nová přátelství. Cennou kořist v podobě zdokonalené angličtiny jsem si však dovezla s sebou. Výuka angličtiny a cizojazyčné prostředí byly k nezaplacení. Pokud tedy váháte nad tím, zda se na kurs vydat, či ne, odhodte zábrany a využijte této jedinečné možnosti.

Text a foto: rtn. Monika Trtílková

z nás, jejichž práce je jim zároveň koníčkem. Nepochybují, že v danou chvíli by většina z nás více než ochotně kývla na nabídku dalšího volna. Ale dokážeme si vůbec představit pár let nicnedělání? A nemusí se jednat jen o průběh podle slavného díla Julese Verna.

Pokusme si představit ztroskotání na pustém ostrově, tak jako jej zažila výprava z románu Tři roky prázdnin. V prvních chvílích může být tento zážitek úžasně vzrušující, ale koho z nás by opravdu bavilo zničením začít žít úplně jinak, než jak jsme byli doposud zvyklí. Navíc po dobu tří let. Na první pohled lákavý návrh několikaleté dovolené nelze odmítnout, ale pokud začneme na tento záměr nahlížet detailněji, nejsem si nakonec jistá, že se jedná o skutečně atraktivní variantu. Člověk

neustále potřebuje využívat podněty, realizovat se. Většina tak činí právě prostřednictvím své práce, studia či koníčků. Nečinnost se brzy omrzí a začne nudit. Vzhledem k tomu, jak rychlé je současné životní tempo a jak prudce se zvyšují požadavky na člověka, je čas určený k relaxaci těla i duše naprosto nezbytný. Ovšem nekonečný odpočinek by nakonec přestal bavit každého z nás.

Konec dovolené znamená změnu režimu, s níž se musíme vyrovnat po svém. Po určité době i přes počáteční obtíže naskočíme do rozjetého vlaku a věnujeme se svým povinnostem, jakoby žádné prázdniny ani nebyly.

Text: rtn. Bc. Veronika Pastorová

Předsedou Kartografické společnosti zvolen pedagog Univerzity obrany

Docent Katedry vojenské geografie a meteorologie Fakulty vojenských technologií UO Václav Talhofer se stal novým předsedou Kartografické společnosti. Byl jmenován na jubilejní 20. Kartografické konferenci, která se konala v Plzni ve dnech 5. a 6. září 2013.

Konferenci českých a slovenských kartografů pořádalo oddělení geomatiky Západočeské univerzity v Plzni pod záštitou Kartografické společnosti ČR a její slovenské „kolegyně“ – Kartografickej spoločnosti SR. Úvodní přednášku s názvem „Rozumíme mapám“ pronesl pedagog Jan Bláha z Ústí nad Labem. Během dvoudenního setkání zazněly zajímavé příspěvky, jejichž abstrakty lze nalézt ve sborníku konference.

V rámci programu zasedala i valná hromada KS ČR, která zvolila nový výbor. Bývalý předseda české Kartografické společnosti dvaosmdesátiletý Miroslav Mikšovský, který působil ve funkci od založení samostatné společnosti v roce 1993, byl opět zvolen do výboru. O funkci nejvyšší se ale tentokrát neucházel a na tomto postu jej vystřídal dosavadní místopředseda KS ČR pedagog Univerzity obrany v Brně docent Václav Talhofer. „Nechci působit neskromně, ale zařadit se mezi své bývalé učitele a osobnosti tohoto oboru, je pro mne velká čest a současně i závazek pro moji budoucí práci. Těší mne výsledky voleb, ve kterých jsem byl potvrzen do výboru společnosti a současně zvolen jejím předsedou, současně si však uvědomuji, že mne čeká mnoho práce a úsilí v podpoře rozvoje kartografie v akademickém prostředí, i v oblasti státní správy a nakonec i v komerci,“ říká nový předseda společnosti. Místopředsedou KS ČR se stal profesor Vít Voženík z Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

„Působil jsem v uplynulých dvanácti letech

jako místopředseda výboru Kartografické společnosti, takže si dovedu velice přesně představit, co mne čeká. Pokud bych se měl vyjádřit velice stručně, nic převratného nechystám a budu pokračovat v práci, kterou vykonával můj předchůdce. Nicméně bych spolu s ostatními členy výboru a nakonec i s celou členskou základem chtěl věnovat více pozornosti propojení akademické sféry a praxe, jak ve státních organizacích, tak v komerční sféře,“ prozradil docent Talhofer. Nový předseda KS ČR by také rád oživil činnost pracovní skupiny, která si před několika lety dala za cíl vytvořit ucelený dokument o historii kartografie na našem území zpřístupněný veřejnosti na webových stránkách. „Tato skupina již několik měsíců moc aktivity nevyvíjí, což je podle mne škoda. O těchto a dalších otázkách budeme diskutovat v listopadu, na prvním řádném zasedání výboru,“ řekl nový předseda společnosti.

Dalším cílem Václava Talhofera v nové funkci je usilovat o pořádání mezinárodní kartografické konference v roce 2019. Letos se konference konala v Drážďanech a České republice se nepodařilo prosadit mezi nominované země na pořádání podobného kongresu na našem území. „V letošním roce jsme usilovali o pořádání konference v roce 2017, čemuž jsme věnovali poměrně velké úsilí spočívající zejména v doložení naší organizační i finanční připravenosti pro pořádání takové celosvětové akce. Bohužel jsme spolu se čtyřmi dalšími uchazeči neuspěli a byl zvolen Washington. Mimochodem, až na třetí pokus. Naše přihláška byla přitom hodnocena jako jedna z nejlepších, což nás inspiruje k tomu, abychom se o pořádání pokusili pro následující konferenci ve zmiňovaném roce,“ tvrdí pedagog UO a dodává, že termín podání přihlášky je jaro 2015.

Vzhledem k tomu, že docent Talhofer je dlouholetým pracovníkem Univerzity obrany, je jeho jmenování do funkce předsedy Kartografické společnosti úspěchem i pro samotnou vojenskou vysokou školu, na níž pedagog působí celkem 28 let. Václav Talhofer vystudoval na předchůdkyni Univerzity obrany Vojenské

Kartografická společnost ČR

Kartografická společnost České republiky je nepolitickou společenskou organizací s celostátní působností. Jedná se o zájmové sdružení lidí, kteří se zabývají kartografií a geoinformatikou. Společnost ve své činnosti navázala jak odborně, tak i personálně na tradiční zájmovou organizaci, která byla organizována pod hlavičkou Československé vědeckotechnické společnosti jako Společnost geodézie a kartografie, později po roce 1989 jako Kartografická společnost ČSFR. Po rozpadu ČSFR (31. 12. 1992) a vzniku samostatné České republiky a Slovenské republiky k 1. lednu 1993 se začaly formovat v rámci nových podmínek i Kartografická společnost ČR a Kartografická společnost SR. Přípravné výbory obou společností se vytvořily z české a slovenské části výboru Kartografické společnosti ČSFR, která ve své činnosti pokračovala (i přes rozdělení státu) až do září 1993.

Hlavním posláním společnosti je sdružovat zájemce o rozvoj kartografické vědy, techniky a kartografických technologií, o výchovu a vzdělávání kartografů, o historii kartografie a o tvorbu, výrobu a využívání různých typů map a atlasů. Toto poslání se realizuje v různých formách. Společnost je například členem Mezinárodní kartografické asociace (International Cartographic Association, ICA), v níž jsou zastoupeny v podstatě všechny státy na světě. „V rámci ICA pracují odborné komise, v nichž máme své aktivní členy, kteří poznatky z těchto komisí přenášejí do národního prostředí. Místem přenášení těchto informací jsou konference a semináře. Poskytujeme i platformu k diskusi k problémům, které jsou aktuální, například otázka přístupu k autorskému právu v kartografii. Jsme schopni poskytovat informace, získané z vlastní činnosti i z mezinárodních styků, spolu s doporučeními orgánům státní správy a dalším subjektům v České republice, kteří o ně projeví zájem. V neposlední řadě společnost vydává i neperiodické publikace s odbornou tematikou,“ tvrdí současný předseda Kartografické společnosti ČR. Předchůdce nového předsedy KS ČR Talhofera docent Miroslav Mikšovský byl dlouholetým ředitelem Kartografie Praha, učil na stavební fakultě ČVUT v Praze a mnohokrát zastupoval československou a později českou kartografii jako obor na mezinárodním fóru.

Text: Mgr. Antonín Malý

akademii Antonína Zápotockého (VAAZ) obor geodézie a kartografie. „V roce 1980 jsem nastoupil na interní vědeckou aspiranturu v oboru kartografie a po jejím ukončení o tři roky později jsem na škole zůstal jako učitel na Katedře geodézie a kartografie,“ vzpomíná Talhofer, který s výjimkou let 1994 až 1995, kdy působil na Generálním štábu AČR, pracuje již od 80. let na VAAZ, respektive Univerzitě obrany.

**Text: Mgr. Antonín Malý
Foto: Ing. Pavel Zerzán**

Předseda Kartografické společnosti: Schopnost orientovat se v mapách není dána pohlavím

Václav Talhofer v rozhovoru pro Listy UO definoval své hlavní cíle v nové funkci a prozradil své názory nejen na pověry o ženách a jejich údajné neschopnosti číst v mapách.

Stal jste se novým předsedou Kartografické společnosti, jaké cíle jste si stanovil do konce tohoto roku?

Je nutné především upřesnit záměry činnosti společnosti na několik let dopředu. Pořádáme odborné akce, kupř. semináře k vybrané problematice, pravidelné konference, periodické soutěže (například Mapa roku, Soutěž dětské kresby s tematikou mapa apod.). Všechny tyto aktivity vyžadují dlouhodobou přípravu. Rok 2015 je vyhlášen jako „Mezinárodní rok mapy“. Cílem akce pod záštitou OSN je popularizace kartografie a geoinformatiky ve světě, zejména v rozvojových státech. Mým úkolem je vést diskusi o tom, jakým způsobem se k této celosvětové akci připojíme. Dalším strategickým momentem je otázka, zda budeme usilovat o pořádání mezinárodní kartografické konference v roce 2019. Zahájení příprav uvedených aktivit jsou mým základním cílem do konce roku.

V čem spatřujete největší překážky v rozvoji kartografie? Dokonce jsem zaslechl i názory, že kartografie je nadbytečnou vědou.

Současný prezident ICA (International Cartographic Association) profesor Georg Gartner své úvodní vystoupení na poslední Mezinárodní kartografické konferenci v Drážďanech zahájil následujícími slovy: „Představte si svět bez map!“ Tak si to zkuste představit vy sám. Žijeme ve světě plném informací, máme mobily, tablety. Problémy mohou nastat, pokud někdo natolik opojen soudobou technikou a technologií podlehne názoru, že přece kartografii již nepotřebujeme, protože si všechno najdeme na internetu, kde je Google i Google Earth. Takový člověk si asi neuvědomí, že někdo musí i pro tuto aplikaci data pořádit, připravit, a nakonec říci, jak se budou zobrazovat. V oblasti kartografie a geoinformatiky se pohybují již několik desítek let a za tu dobu jsem zažil několikrát pochybnosti o užitečnosti kartografie a návrhu o možných cestách jejího nahrazení. Ale vždy se ukázalo, že to není možné. Zhruba před 24 tisíci lety vyryl lovec mamutů pod Pálavou do mamutiho klu obraz místa, kde žil. Tato rytina, která je považována za nejstarší „mapu“ na světě (můžete najít ve sbírkách Moravského zemského muzea), svědčí o tom, že člověk měl vždy potřebu zachytit obraz krajiny, ve které žil. A to přetrvává dodnes.

Jak vnímáte současnou situaci, kdy na jedné straně existuje relativně dobře dostupný kvalitní software pro tvorbu a prezentaci mapových děl (GIS) a na straně druhé jeho

obsluha často není dostatečně kartograficky vzdělána?

To máte jako s autem. Dobré auto potřebuje dobrého řidiče, jinak je k ničemu. Kvalitní mapa musí být vytvořena kvalitním kartografem, který bude ovládat výpočetní techniku na vysoké úrovni, včetně komplikovaných databází, práce v síti pro získávání informací i publikování výsledků. Nicméně musí současně rozumět i tomu, co zobrazuje – měl by něco znát z geografie, geomorfologie, hydrologie, ze stavebnictví, z historie a podobně.

V čem se liší studium kartografie na civilních univerzitách a na Univerzitě obrany?

Dříve byla výuka geodézie a kartografie nedílnou součástí studijních programů a oborů, v jejímž rámci se kartografie studovala v poměrně značném rozsahu. Byl kladen důraz na topografické mapy a technologie výroby v podmínkách tehdejší topografické služby, naproti tomu na veřejných univerzitách se studovala především oblast geografických a tematických map. Dnes je situace poněkud jiná. Tradiční obor byl vzhledem ke změněným podmínkám v armádě redukován a propojen s oborem vojenská meteorologie, nicméně stále se věnuje poměrně obsáhlá část studia problematice geoinformatiky, mapování a kartografie v souladu s požadavky dnešní geografické služby. Úroveň studia a znalostí našich absolventů v této oblasti je srovnatelná s absolventy civilních technických univerzit. Poněkud jiná je situace při srovnání oborového studia kartografie a geoinformatiky na univerzitách například v Brně, Praze a Olomouci. Vzhledem k prostoru, který je oboru věnován, je na tamních školách možnost daleko podrobněji se zaměřit např. na otázky teoretické kartografie, systémům publikace výsledků pomocí webových služeb, tematické kartografii a podobně.

Orientujete se vy sám podle mapy, GPS, nebo slunce?

Jsem schopný se orientovat podle všech uvedených pomůcek a jevů a všechny čas od času používám.

Jaký podíl žen má Kartografická společnost?

Kartografická společnost má v současné době zhruba sto individuálních členů a šest kolektivních. Podíl žen je zde asi dvacet pět procent.

Komenského mapa Moravy z roku 1627

Souhlasíte s výrokem, že ženy neumějí číst v mapách?

Schopnost orientovat se v mapách není dána pohlavím, i když se to někteří psychologové snaží dokázat, ale je dána prostorovou představivostí, zkušenostmi a nakonec i fyziologickými předpoklady. Znáám mnoho žen, které jsou v orientaci podle mapy vynikající, například naše reprezentantky v orientačním běhu, a naopak znám mnoho mužů, kteří jsou schopni zabloudit, i když mají mapu, GPS a mobilní telefon.

Ptal se: Mgr. Antonín Malý
Foto: archiv autora

doc. Václav Talhofer
(* 22. 10. 1953)

Talhofer se narodil před 60 lety v Karlových Varech. Na bývalé Vojenské akademii Antonína Zápotockého vystudoval obor geodézie a kartografie (absolvoval v roce 1978). Na Univerzitě obrany vyučuje již od roku 1983 – s výjimkou let 1994 až 1995, kdy působil na GŠ AČR. Pracoval na Katedře geodézie a kartografie, jejíž nástupkyní je nyní Katedra vojenské geografie a meteorologie Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Specializuje se na kartografii a matematickou kartografii, později se začal zajímat také o geoinformatiku, resp. geografické informační systémy. Měl na starosti i geografické zabezpečení ozbrojených sil. Jeho koníčkem je cestování, v létě preferuje cyklistiku a turistiku, zejména v horách, v zimě lyžování, především sjezdové. Je ženatý a má syna.

Sportovní den rektora-velitele na Univerzitě obrany

Ve čtvrtek 10. října 2013 se tradičně v brzkých ranních hodinách sešli v prostoru fotbalového hřiště kasáren Jana Babáka příslušníci Univerzity obrany a zahájili podzimní Sportovní den rektora-velitele Univerzity obrany.

Sportovní den dává zúčastněným možnost zapojit se aktivně do mnoha disciplín, jejichž cílem je nejen prokázat soutěživost, ale také si zaslouženě odpočinout od sedavého způsobu práce. Sportovního dne se společně se zaměstnanci naší školy zúčastnili i studenti vojenské a civilní formy studia Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií. Přítomni byli také organizátoři jednotlivých disciplín z Centra tělesné výchovy a sportu.

Podzimní sportovní den zahájil zástupce

rektora plukovník gšt. Josef Trojan. Úvodní slovo pronesl prorektor pro vnitřní řízení plukovník gšt. Miloslav Bauer, který účastníky přivítal a popřál jim mnoho zdaru při absolvování rozličných disciplín.

Centrum tělesné výchovy a sportu připravilo celou řadu atraktivních disciplín, soutěžních i nesoutěžních a několik přeborů UO. Mezi soutěžní disciplíny patřily malá kopaná, squash, střelecká soutěž ve střelbě z pistole, tenis dvouhra, trenážér JAKUB, volejbal smíšených družstev, paintball a ultimate MCS pětiboj. Mezi nesoutěžní disciplíny patřily bowling, zumba, turistika, vyjíždka na kanoích a jachting. Letos poprvé se konal nultý přebor UO v nepřliš známé sportovní disciplíně – MÖLLKI. Badminton, florbal, nohejbal a veslařský trenážér byly také koncipovány jako přebory univerzity.

Součástí sportovního dne bylo i profesní přezkoušení stálého stavu. Jako obvykle byl velký zájem o turistiku či bowling, ale rovněž i o střeleckou soutěž či volejbal. Na závěr sportovního dne se zúčastnění seznámili s výsledky v jednotlivých soutěžních disciplínách. I ti, co nevyhráli, si tento den užili a už se těší na další podobnou akci.

**Text: rtm. Bc. Jiřina Polcrová
Foto: Mgr. Marek Žižlavský**

Anketa – Jakou disciplínu jste si vybrali?

V rámci sportovního dne jsem si vybral squash. Tato disciplína byla soutěžní, ale protože jsem ho zatím jen několikrát zkoušel hrát, tak jsem se raději nezúčastnil soutěže a byl jsem jen v nesoutěžní skupině. Squash jsem si zvolil z důvodu, že jsem si chtěl po dlouhé době zkusit, jak se hraje. A i když se mi moc nedařilo, tak i tak jsem si hru užil. Tuto disciplínu vedl rotmistr Pisca, dle mého názoru měl hru skvěle zorganizovanou. Hráči se po odehrané hře hned střídali, takže byly kurty vždy maximálně využity. Celkem se mi líbil výběr sportů, které byly poskytnuty, ale uvítal bych, kdyby třeba příště přibýly nějaké další sportovní aktivity, kupř. méně známé, ke kterým se člověk normálně nedostane.

**des. Milan Hoško, student 3. ročníku,
Komunikační a informační systémy**

Já jsem v rámci sportovního dne absolvoval disciplínu malá kopaná. Hodně mých vietnamských spolužáků hraje fotbal tak rádo, jako já. Chodíme hrát třeba po škole na hřiště, takže na sportovním dni si tuto disciplínu vždy vyberu. Letos jsme získali třetí místo a měli jsme velkou radost.

**Bc. Van Tan Dang, student 4. ročníku,
Radiolokace**

Byl to můj první sportovní den a výběr, který se k nám dostal, nebyl k mému překvapení vůbec krátký. Já jsem si vybral squash, protože ho hraji rekreačně. Hráli jsme v Centru Radost, které bylo vzdáleno od kasáren necelé 3 km. Na začátku jsme se rozdělili na ty, co chtějí hrát turnaj, a na ty, kteří budou hrát nesoutěžně. Turnaj hrálo 16 účastníků. Začínal jsem ve 4. skupině a tam jsem taky zůstal. Bohužel moji soupeři byli silnější, než jsem čekal, a tak jsem nevyhrál ani jednu hru. Stejně nelituji, že jsem si vybral tuto disciplínu.

nu. Sešla se tam dobrá parta lidí, která si chtěla zpříjemnit den. Já osobně jsem si dobře zahrál a ještě k tomu jsem se dobře pobavil a získal nové přátele z vyšších ročníků. Je škoda, že sportovní den není tak často pořádán.

**svob. Dominik Güttler,
student 1. ročníku,
Vojenský management**

ptala se: rtm. Bc. Jiřina Polcrová

Středoškoláci soupeřili O pohár rektora Univerzity obrany

Ani nepříznivé počasí, neodradilo studenty středních škol od účasti na letošním již 5. ročníku vědomostně-dovednostní soutěže O pohár rektora Univerzity obrany. Zájem byl veliký, zúčastnilo se o osm družstev více než v předchozím ročníku soutěže.

Ve středu 18. září 2012 se ve sportovním areálu Univerzity obrany v brněnských Pisárkách střetlo 66 středoškolských studentů českých a moravských měst v rámci branné soutěže. Studenti středních škol přicestovali nejen z Brna, ale i z Hustopečí, Kyjova, Moravského Krumlova, Litomyšle a mnoha dalších měst. Do soutěže se zapojilo 22 tříčlenných hlídek složených ze dvou chlapců a jedné dívky. Jejich úkolem bylo absolvovat stanovenou trasu v co nejkratším čase. V úvodním projevu přivítal žáky a jejich pedagogy prorektor pro vědeckou a expertní činnost Univerzity obrany plukovník Martin Macko. „Oceňuji, že se soutěže, která má blízko k vojenským disciplínám, účastní tak velký počet družstev,“ řekl prorektor.

Soutěžící plnili branně dovednostní a vě-

domostní disciplíny. V rámci vědomostních disciplín složili test z reálií Velké Británie a Irsku v anglickém jazyce, test z aplikace základních znalostí z matematiky a fyziky a test ze všeobecného přehledu. Dovednostní disciplíny prověřily fyzickou kondici a schopnosti účastníků, kteří závodili v hodu granátem na cíl, střelbě ze vzduchovky, překonávání překážek, orientaci podle mapy i buzoly a v běhu na 6 až 8 kilometrů. Atraktivní podívanou byl závod na koloběžkách a soutěžení ve vybraných disciplínách známých z lanových center.

Součástí sportovní akce, kterou připravilo Centrum tělesné výchovy a sportu spolu s Oddělením vnějších vztahů UO, byla prezentace samotné Univerzity obrany. Žáci středních škol se dozvěděli informace o možnostech studia na jejich jednotlivých fakultách. Na posil-

něnou po náročném sportovním dni nechyběl ani tradiční vojenský guláš.

Na závěr klání udělil poháry a diplomy třem vítězným týmům děkan Fakulty ekonomiky a managementu plukovník Vladan Holcner, který zastoupil rektora-velitele brigádního generála Bohuslava Příkryla. „Nejsou zde žádní poražení,“ řekl děkan FEM a upozornil na důležitost podobných soutěží. Pomyslnou zlatou medaili získal tým Gymnázia Židlochovice, z druhé příčky se radovali studenti z vyškovského Gymnázia a Střední odborné školy zdravotnické a zemědělsko-ekonomické, třetí skončilo družstvo z Brna, konkrétně studenti Sportovního gymnázia Ludvíka Daňka.

Text: Mgr. et Mgr. Markéta Malá
Foto: svob. Stanislav Lodr

Úspěchy střelců naší univerzity

V září a v říjnu se konalo několik střeleckých soutěží, kterých se zúčastnili také zástupci naší univerzity a úspěšně ji reprezentovali. Konkrétně se jednalo o otevřený závod při Mistrovství České republiky v obranné střelbě, o mezinárodní střeleckou soutěž aktivní zálohy O pohár náčelníka Generálního štábu Armády České republiky a Memoriál Marie Ljalkové.

V sobotu 21. září 2013 se Univerzita obrany zúčastnila mezinárodní střelecké soutěže aktivní zálohy O pohár náčelníka Generálního štábu Armády České republiky na Armádním střeleckém stadionu v Plzni – Lobzích. UO reprezentovala dvě družstva: Družstvo A ve složení podplukovník Petr Eisenhammer, rotmistr Vladimír Zralý, četařka Štěpánka Mynaříková a družstvo B svobodník Josef Burget, svobodník Marek Pavlák a Miroslav Kulíni.

Soutěž se skládala ze tří disciplín. První z nich byla střelba z místa na mizivé cíle v omezeném čase ze služební pistole 9 mm vz. 82 ze vzdálenosti 25 m vstojem na pistolový mezinárodní terč 50/20 (terč č. 77). Střílelo se 5 výstřelů v čase 7 sekund třikrát po sobě s pře-

bitím zbraně. Další disciplínou byla střelba ze samopalu (útočné pušky) 7,62 vz. 58 ze vzdálenosti 100 m, a to střelba z místa na pevný cíl terč č. 4 – nástřel 3 výstřelů vleže v čase 2 minuty, 5 výstřelů vleže v čase 2 minuty, 5 výstřelů vkleče v čase 2 minuty a 5 výstřelů vstojem v čase 2 minuty. Poslední disciplínou byla střelba ze služební pistole 9 mm vz. 82 ze vzdálenosti 25 m, střelba z místa na pevný cíl pistolový mezinárodní terč 50/20 (terč č. 77) – nástřel 3 výstřelů vstojem v čase 2 minuty, 5 výstřelů vleže v čase 2 minuty, 5 výstřelů vkleče v čase 2 minuty a 5 výstřelů vstojem v čase 2 minuty.

Večer proběhlo vyhodnocení soutěže v prostoru střelnice Lobzy v Olympijské hale. Třetí místo získala četařka Mynaříková v jednotlivcích (ve střelbě z pistole na pevný cíl z různých poloh), a rovněž 3. místo svobodník Burget v jednotlivcích (ve střelbě z místa na mizivé cíle v omezeném čase). Dále stojí za zmínku krásné 4. místo svobodníka Josefa Burgeta z útočné pušky, 9. místo podplukovníka Eisenhammera ve střelbě z místa na mizivé cíle v omezeném čase a 10. místo četařky Mynaříkové z útočné pušky. Umístění družstev bylo také pěkné – 5. místo družstva A a 7. místo družstva B z celkového pořadí 28 družstev.

V neděli 22. září 2013 se na střelnici v Opařanech u Tábora konal otevřený závod při Mistrovství České republiky v obranné střelbě. Závod probíhal ve čtyřech divizích: služební pistole, služební revolver, malá pistole (délka hlavně max. 91,4 mm) a malý revolver. Celkem bylo

připraveno 8 situací, z toho jedna tajná. Každá situace (Stage) simulovala okamžik, kdy v rámci sebeobranyslužebního zákroku bylo nezbytné použít proti ozbrojeným pachatelům trestné činnosti palnou zbraň. Z celkového počtu 104 závodníků se v divizi malá pistole (Glock 26) umístil Mgr. Radek Nedoma (CJP) na 1. místě.

V sobotu 5. října 2013 se na střelnici AWIW Brno v brněnských Horních Heršpících uskutečnil 5. ročník střelecké soutěže „Memoriál Marie Ljalkové“ a memoriálu „Padlých hrdinů za svobodu republiky a demokracii“. Soutěž byla rozdělena do kategorií jednotlivců a družstev. Univerzitu obrany jel reprezentovat podplukovník Petr Eisenhammer, rotmistr Vladimír Zralý a Radek Nedoma. V daných kategoriích si každý z družstva před střelbou vybral losem jednu z pistolí značek CZ 75, Glock, Walter, Sig Sauer a Beretta. V kategorii jednotlivců se poté střílelo 3 rány (nástřel) + 10 ran vstojem na 25 metrů, na terč 135/P (nekrytá ležící figura s kruhy). V družstvech 5 ran vstojem na 25 metrů, terč 135/P (terč nekrytá ležící figura s kruhy). Vyhodnocení proběhlo hned po dostředění posledního družstva v prostorách střelnice. V kategorii jednotlivců jsme obsadili 4. místo (Nedoma), 6. místo (Zralý) a 8. místo (Eisenhammer). V kategorii družstev jsme nezaváhali a z celkového počtu deseti družstev jednoznačně zvítězili.

Text: rtm. Vladimír Zralý,
Ing. Miroslav Kulíni, Mgr. Radek Nedoma

Exotické sporty aneb Petr Kolář

Petr Kolář, mnohaletý správce tělovýchovného areálu Vojenské akademie v Brně Pisárkách, pracovník plaveckého bazénu Univerzity obrany v Brně, je nyní vedoucím „Regionálního centra Sport pro všechny“ pro Brno-venkov a učí zájemce hrát exotické hry.

Kolář se narodil 11. října 1942 ve Velaticích, kde bydlí dosud. Po absolvování povinné školní docházky odmaturoval na střední škole a vystudoval Fakultu tělesné výchovy a sportu v Praze, trenérský kurz. Čtyřicet let pracoval v brněnské Zbrojovce jako technik, deset let působil jako správce tělovýchovného areálu Vojenské akademie v Brně Pisárkách. Pod jeho správou spadala tělocvična, atletická dráha, fotbalové a softbalové hřiště, jež vzniklo jeho

přičiněním. Následovalo sedm let působení na plaveckém bazénu Univerzity obrany v Brně.

Od založení České asociace Sport pro všechny (ČASPV) před dvaceti lety se věnuje hlavně komisi pro rekreační sporty, což zahrnuje celorepubliková finále, setkání, postupové soutěže. Česká asociace Sport pro všechny se snaží přiblížit a zpřístupnit tělesnou výchovu a sport široké veřejnosti. Asociace se hlásí k odkazu dr. Miroslava Tyrše i jeho následovníků a čerpá z práce lékařů, tělovýchovných pedagogů a dalších odborníků, kteří pochopili význam pohybové aktivity pro člověka. Podle asociace může být smysl přiměřeného pohybového režimu zcela naplněn jen ve spojení s racionální výživou a celkově dobrou životou správou.

Celorepubliková komise ČASPV hledá zajímavé a zábavné druhy sportu. Petr Kolář propaguje aktivní životní styl a učí zájemce hrát exotické hry. Mnoha laikům nic neříkájí názvy – varpa, kubbe, bollo-bal, mölkkky, woodball, boccia. Petr Kolář oněm cizím slo-

vům nejen rozumí, ale zná dokonale pravidla těchto exotických her. A sám v nich soutěžil, i v zahraničí. Mölkkky hrál v Lahti ve Finsku a v Bratislavě na Slovensku, varpu v Grytgölu ve Švédsku a soutěžil i jinde po světě.

Kolář pro své sporty získal velký zájem a popularitu u seniorů. V Klubu důchodců ve Velaticích se každé úterý dvakrát až třikrát měsíčně trénuje, potom následuje turnaj. Zajímavé nápady Petra Koláře se vyskytují už v názvech turnajů. Každoročně 30. ledna zahajuje Kalendářový turnaj. Sportovci mohou zápolit v turnaji Elefantovém, kde je výhrou plyšová hračka slona, nebo v Modřínovém. Vítěz získá stromek modřínu v kofenáci. Na oslavu výročí založení obce se konal Utopencový turnaj. Opékaly se špekáčky, zbylé uzeniny byly naloženy s cibulí, lákem a zeleninou jako „utopenčí“ do sklenic. Ti poslouchali jako 1. až 3. cena v turnaji; jeden jediný ve skleničce jako cena útěchy.

Text: PhDr. Alena Šimková, CSc.

BOLLO - BALL

Bollo-ball patří mezi velmi oblíbené rekreační hry. Uspokojení v této hře najdou věkové kategorie od dětí předškolního věku přes mládež, dospělí až po seniory. Název hry „bollo-ball“ je převzat od indiánů. Indiáni používají k chytání koní náčiní nazývané „bolaso“, které je poněkud složitější než „bollo-koule“, ale v principu je podobné. Vybavení pro vlastní hru není náročné. Vystačíme s plochou cca 3 x 15 m, povrch hrací plochy nevyžaduje mimořádných úprav pro udržení roviny. Hrací plocha může být téměř jakákoliv – travnatá, asfalt či jiná. Bollo-ball se dá hrát i v tělocvičně nebo i doma v předsíni.

Celý set bollo-ballu obsahuje šest párů bollo-koulí (jsou spojeny motouzem) a jedno těleso ve tvaru obdélníku se třemi příčkami postavené na základně. Koule jsou tři modré a tři červené. Jednotlivci hrají proti sobě dva nebo hrají dvě tříčlenná družstva. Cílem hráčů je hodit bollo-koule ze své odhodové čáry tak, aby se zavěsily na některou z příčných nebo svislých trubek na těleso bollo-ballu. Hráči se střídají po každém odhodu. Zvítězí hráč-družstvo, které nejdříve dosáhne přesně 21 bodů.

MÖLKKKY

Hra mölkkky pochází z Finska, kde se hraje od pradávna. Každoročně od roku 1997 je pořádáno v městečku Lahti oficiální Mistrovství světa v této hře. Mölkkky jsou kromě Finska nejvíce rozšířené ve Francii a Švédsku. Na Slovensku bylo poprvé v roce 2010 uspořádáno „Majstrovstvo Slovenska“. Prvním pořadatelem „Mistrovství ČR“ byla Česká asociace Sport pro všechny (ČASPV) v roce 2011 pod Pálavou na Mušově.

Mölkkky nevyžadují mimořádné pohybové nadání ani fyzickou kondici, hrát mohou děti již od pěti let. Hra není náročná na vybavení a prostor. Vhodný je „mlatový“ povrch (písek s hlínou) nebo tráva o rozměrech cca 3 x 12 m. Potřebné náčiní je vyrobeno ze dřeva (ve Finsku z břízy). Jedná se o dvanáct očíslovaných mölkek o rozměrech v průměru 55 x 150 mm, dále je potřebný jeden házečský kolík o průměru 55 x 225 mm a odhodová čára. Ze vzdálenosti 3 až 4 m se mölkkky srazejí házečským kolíkem. Při sražení jedné mölkkky se počítá číslice na sražené mölce, při sražení více mölkek se připočítá počet sražených mölkek. Jakmile hráč nebo družstvo dosáhne padesáti, hra končí. Ale pozor! Musí to být přesně 50, kdo přesáhne, vrací se na 25 bodů. Hráči mohou proti sobě jednotlivci nebo dvou až čtyřčlenná družstva. Družstvo nebo hráč, který třikrát po sobě neshodí žádnou mölkkku, končí. V jednom utkání se hrají čtyři hry.

WOODBALL

Woodball je nejmladší hrou, ve které se hraje Světový pohár. Nejvíce rozšířený je v Asii, původ má na Thajvanu (v roce 1990). Mezinárodní woodballová federace vznikla v roce 1995. Princip hry je podobný krocketu a golfu.

Hřiště obsahuje dvanáct fervejí – drah označených žlutým motouzem. Musí existovat krátké (do 50 m), dlouhé (80 – 130 m) a střední (51 – 80 m) ferveje. Celková délka všech fervejí je minimálně 700 m. Na začátku každé ferveje je odpaliště 2 x 4 m, na konci ferveje je vyznačené brankoviště o průměru 5 m. Uprostřed brankoviště je branka. Každý hráč je vybaven pálkou a koulí o průměru 12 cm. Hrací část pátky stejně jako stojany branky jsou vyrobeny ze dřeva ve tvaru thajwanské pивní láhve.

Cílem hry je dopravit kouli z pátkoviště do branky v brankovišti. Koule musí projít brankou a rozhoupat „panáka“ (součást branky). Každému hráči jsou počítány odpaly. V případě že odpal jde mimo vyznačenou fervej, zapíše se tomuto hráči „aut“ (jeden odpal navíc). Vítězí ten hráč, který dosáhl na všech fervejích nejmenší počet odpalů.

Text: Petr Kolář

Foto: archiv Petra Koláře

Studenti UO obstáli v závodě Summer Survival 2013

Ve dnech 30. září až 4. října 2013 se uskutečnilo ve Vyškově a jeho okolí Mezinárodní mistrovství Armády České republiky v letním přírodním víceboji Summer Survival 2013, jehož pořadatelem byl Generální štáb AČR a organizátorem Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov. Závodu se zúčastnilo také družstvo Univerzity obrany, které v konkurenci dvanácti týmů obsadilo pěkné 5. místo.

Závod tříčlenných hlídek Summer Survival, jenž probíhal ve Vojenském výcvikovém prostoru Dědice a v členitém terénu CHKO Moravský kras, vyžadoval vysokou úroveň tělesné zdatnosti, psychické odolnosti a zkušeností v oblastech speciální tělesné přípravy a střelby z ručních zbraní. Trasa a úkoly závodu vycházely z pravidel pohybu a pobytu vojáka v neznámém terénu při plnění úkolů v odloučení.

Vojáci během čtyř soutěžních dnů plnili úkoly, které prověřili jejich schopnosti pružně reagovat, logicky myslet a improvizovat, účinně spolupracovat a komunikovat ve skupině. Obsahem speciálního tělovýchovného víceboje, kromě střelby z ručních zbraní, byly pěší přesuny se zátěží i bez zátěže, orientace v terénu podle mapy, buzoly, pořizování nákresů, překonávání umělých i přírodních překážek, poskytnutí první pomoci, transport raněného, házení na dálku a cíl, plavání, ponořování a skoky do vody, brodění, přesuny na plavidlech, lezení a slaňování, budování přístřešků, rozdělání ohně, příprava stravy a další.

Z útvarů a zařízení pozemních sil AČR, vzdušných sil AČR, Vojenské policie a vojenských škol se obtížné soutěže zúčastnilo deset družstev a ze zahraniční dvě družstva reprezentující vojáky z Litvy a Kanady. Závod Summer Survival 2013 vyhráli vojáci z družstva Vojenské policie I, na druhém místě skončili příslušníci 72. mechanizovaného praporu Přáslavice a třetí příčku obsadili „chemici“ z 311. praporu radiační, chemické a biologické ochrany z Liberce.

Univerzitu obrany reprezentovalo studentské družstvo ve složení četař Josef Straka, desátník Lukáš Grmolec a svobodník Vladislav Sklenář. „Závod byl hodně o improvizaci a spolupráci v týmu. Plně jsme uplatnili dovednosti ze speciální tělesné přípravy. Kolegové také využili svoje zkušenosti z činnosti ve skupině Commandos a já z vojenského lezení,“ prozradil vedoucí týmu četař Josef Straka.

„Protože jsme byli omezeni maximálně deseti kilogramy materiálu v tlumoku, neměli jsme dostatečné vybavení na přečkání noci a tak nás potrápil chlad. Po obě noci bylo v lese mínus pět stupňů,“ uvedl svobodník Sklenář.

Podle studentů se našemu družstvu docela dařilo a průběžně se drželi na 3. místě. „Jenže pak přišel noční orientační závod, který jsme sice dokončili, ale pokazili a tím ztratili cenné body. Pět týmu při orientáku úplně zakufrovalo,“ konstatoval desátník Lukáš Grmolec. Tým Univerzity obrany skončil na 5. místě. Slavnostního vyhlášení výsledků v pátek 4. října 2013 se zúčastnil spolu se studenty zástupce rektora Univerzity obrany plukovník gšt. Josef Trojan.

Autor: dr. Pavel Pazdera
Foto: VeV-VA

Toulání šumavskými hvozdy

Prázdniny a turistika jsou pojmy, které spolu úzce souvisejí.

A proto se i letos Závodní výbor ZO ČMOSA na Univerzitě obrany ve spolupráci s fondem kulturních a sociálních potřeb Univerzity obrany rozhodl nabídnout zaměstnancům Univerzity obrany a jejich rodinným příslušníkům možnost zavítat na další místa naší krásné vlasti.

Tentokrát organizátor pro třídní srpnový turistický zájezd vybral Jižní Čechy a Šumavu. Na první den byl kromě přejezdu do Jihočeského kraje naplánován výšlap v okolí města Písku. Obě připravené trasy vedly z velké části malebným údolím řeky Otavy a účastníci měli příležitost navštívit mj. obec

Putim proslulou z Haškova románu o Švejkovi či středověkou tvrz v Kestranech nebo si prohlédnout některé pamětihodnosti královského města Písku.

Sobotní dopoledne se neslo v odpočinkovém duchu, neboť bylo vyčleněno na exkurzi v Měšťanském pivovaru ve Strakonici, kde si přišli na své nejenom vyznavači zlatavého moku. Zajímavý výklad o výrobě piva a především ochutnávka šesti vzorků místní produkce měla u všech velký úspěch. Poté následoval přejezd do brány Šumavy – města Sušice. Zde

byl výchozí bod pro asi patnáctikilometrovou, poněkud náročnější trasu, která vedla přes Albrechtice, hrad Kašperk do Kašperských Hor.

Pravděpodobně nejmalebnější trasa čekala na účastníky v neděli. Jejich kroky totiž vedly do přírodní rezervace Povydíř, která představuje jakési srdce Šumavy. Vycházka z Čenkovy pily proti toku řeky Vydry, která se zde zařezává do hlubokého kaňonu s velkým převýšením a balvanitým řečištěm přes Antýgl až do Modravy, musela jistě nadchnout každého. Zpáteční cestu do Brna ještě zpestřila krátká zastávka v Hošticích u Volyně, známé to více z filmové trilogie Zdeňka Trošky „Sen, slunce, ...“.

Přízeň počasí, krásné přírodní scenérie i dobrá organizace zájezdu byly asi těmi třemi hlavními důvody, proč bylo možno již při návratu domů v autobusu zaznamenat spokojené a pozitivní ohlasy. Snad tato skutečnost bude tou nejlepší pozvánkou na příští turistickou akci.

Text a foto: Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Záslužný kříž ministra obrany pro člena Katedry vojenské geografie a meteorologie UO

Záslužný kříž ministra obrany ČR III. stupně obdržel příslušník Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany podplukovník v.v. František Hudec. Ministr obrany ocenil jeho dlouholetou práci ve prospěch Hydrometeorologické služby.

Slavnostní ceremoniál se uskutečnil v Domě armády Praha v úterý 24. září 2013 v rámci mezinárodní konference konané k významným výročí. Hydrometeorologická služba Armády ČR slavila 95 let od svého založení, 60 let uplynulo od založení Hlavního leteckého povětrnostního ústředí Praha a od

zahájení výuky meteorologie ve vojenských školách.

Mezinárodní konference se zúčastnila celá řada významných hostů, nechyběla náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Lenka Ptáčková Melicharová, ani náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel, který zdůraznil, že na výsledcích práce českých meteorologů je závislá celá řada vojenských činností. Pozvání na konferenci přijali vojenští hydrometeorologové z Polska, Německa a také bývalý absolvent oboru meteorologie brněnské vojenské školy, dnes pracovník velvyslanectví Vietnamu v Praze.

V úvodu konference náměstkyně ministra obrany a náčelník Generálního štábu AČR předali ocenění za dlouholetou práci ve prospěch hydrometeorologické služby. To byl vý-

znamný okamžik nejen pro oceněného Františka Hudce, ale i pro celou Katedru vojenské geografie a meteorologie Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany.

Podplukovník ve výslužbě Hudec po ukončení vysokoškolského studia pracoval jako letecký meteorolog. „S problematikou předpovědi počasí nejen pro letectvo je úzce spojeno studium vývoje atmosférických procesů nad větším územím. Právě tato část meteorologie, tzv. synoptická meteorologie se stala oblastí, ve které jsem se snažil profilovat,” tvrdí oceněný meteorolog, který na brněnské Fakultě vojenských technologií pracuje již 25 let.

Počátek jeho působení na Univerzitě obrany se datuje dokonce do ještě dřívější doby, do roku 1987. „Tehdy jsem byl tzv. zapůjčen od útvaru až do doby mého personálního přesunu v roce 1988 od 1. stíhací letecké divize v Bechyni na tehdejší Vojenskou akademii Antonína Zápotockého v Brně,” vzpomíná oceněný meteorolog a dodává, že letos tedy dovršil 25 let působení v pozici vysokoškolského pedagoga. Převážnou část svého pedagogického působení zaměřil do oblasti synoptické a letecké meteorologie.

Ocenění inženýru Hudcovi udělalo pochopitelně obrovskou radost. „Udělení Záslužného kříže chápu jako výraz ocenění mé dlouholeté práce v oblasti přípravy personálu vojenské hydrometeorologické služby a zároveň jako důkaz toho, že jsem snad tuto práci vykonával dobře a ve vysoké kvalitě,” řekl Hudec v rozhovoru pro Listy UO. Záslužné kříže ministra obrany ČR III. stupně převzali kromě pracovníka Univerzity obrany také plukovník ve výslužbě Jiří Huk a podplukovníci v.v. Stanislav Soušek a Pavel Kristl.

Text: Mgr. Antonín Malý
Foto: army.cz

Oceněný meteorolog: Předpověď počasí v televizi sledují pravidelně

V čem se liší vojenská meteorologická předpověď od té civilní? V jakých zahraničních misích mohli absolventi Univerzity obrany uplatnit své znalosti? Na tyto a další otázky odpovídal nedávno oceněný příslušník skupiny meteorologie Katedry vojenské geografie a meteorologie pplk. v.v. Ing. František Hudec, CSc.

V čem se liší vojenská meteorologická předpověď od té civilní?

Předpovědi počasí lze v podstatě rozdělit na speciální a všeobecné. Předpovědi vojenské hydrometeorologické služby jsou vytvářené pro úzké spektrum uživatelů – pro vojenské piloty, specialisty chemického vojska, dělostřelectva, nebo speciální skupiny. Z tohoto pohledu se odlišují od klasické civilní předpovědi, která je vydávána jako všeobecná předpověď pro širokou veřejnost.

Lze je vzájemně porovnávat z hlediska přesnosti?

Z hlediska přesnosti jsou srovnatelné s tím rozdílem, že u speciálních předpovědí se klade větší důraz na některé konkrétní meteorologické prvky nebo jevy, a proto je tato předpověď detailnější a tím i obtížnější. Je ovšem

třeba doplnit, že i Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ) produkuje celou řadu speciálních předpovědí, se kterými běžný občan obvykle nepřichází do styku.

O které numerické předpovědní modely se opírají meteorologové v AČR?

Hydrometeorologická služba AČR využívá ve spolupráci s Českým hydrometeorologickým ústavem jednak výstupy regionálního předpovědního modelu ALADIN a dále

produkty globálních numerických modelů německé, americké či britské meteorologické služby, nebo výstupy z Evropského centra pro střednědobou předpověď počasí (ECMWF). Zdroje pro předpověď počasí jsou pro obě služby v podstatě stejné, liší se hloubkou a formou interpretace, podle požadavků uživatelů našich produktů.

Málokdo ví, že i vojenští meteorologové působí v zahraničních misích. Ve kterých zahraničních misích uplatnili své znalosti vaši žáci, absolventi Univerzity obrany?

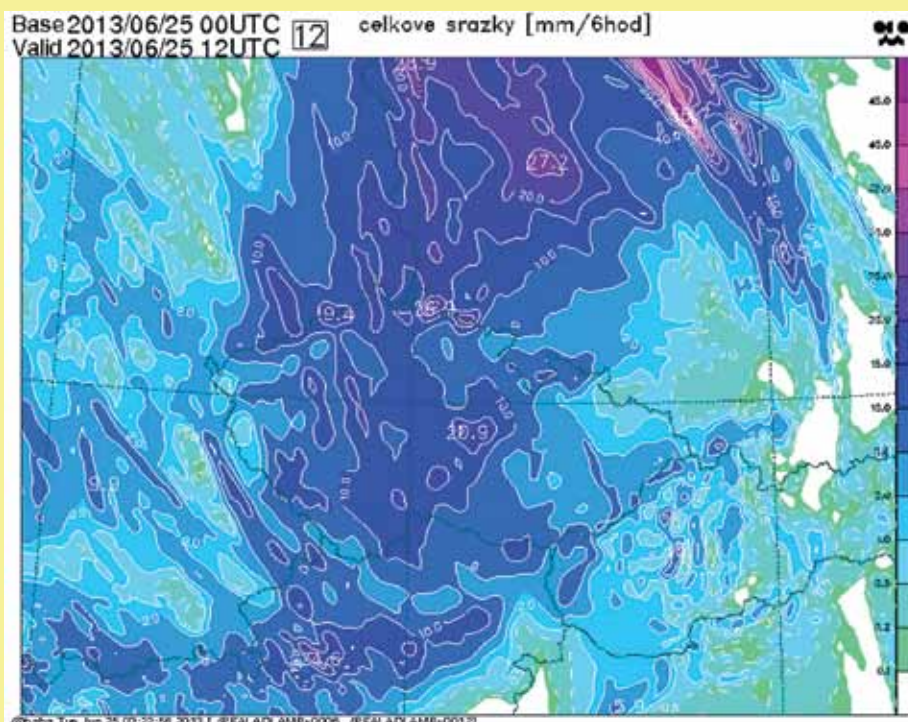
Převážná většina vojenských meteorologů, kteří působili a ještě působí v zahraničních misích, jsou bývalí absolventi UO, na jejichž přípravě jsem se také podílel. Byly to mise na Balkáně, v současnosti mise ISAF v různých oblastech Afghánistánu, ale i zastoupení AČR, respektive hydrometeorologické služby ve strukturách NATO.

Dlouhodobá předpověď počasí je asi nejčastěji diskutovaný fenomén, co se předpovědi počasí týká. Jaký je váš názor na tento typ předpovědi?

I v našem studiu podstatu dlouhodobých předpovědi okrajově zmiňujeme, úspěšnost těchto předpovědí je diskutabilní. Podle této předpovědi si raději dovolenou neplánuji. Vojenská hydrometeorologická služba předpovědi počasí tohoto typu samostatně neprodukuje, využívá výstupy z ČHMÚ a společně s klimatickými podklady je v některých případech využívá jako informace při dokladech k plánování cvičení v delším časovém horizontu. Začátkem letošního roku i ČHMÚ přešel na jinou formu vydávání dlouhodobých předpovědí počasí a informace prezentuje spíše jako předpokládané odchylky od dlouhodobých průměrů než jako konkrétní intervaly meteorologických veličin.

Díváte se někdy na počasí v televizi? Je vaším oblíbenecem spíše Karla Mráčková nebo Alena Zářbničková?

Počasí v televizi sleduji pokud možno

Předpověď srážek podle modelu Aladin

pravidelně, přednost dávám profesionálním vystoupením meteorologů v České televizi. Jednak se s řadou z nich znám osobně, včetně Aleny Zářbničkové, jednak se snažím obnovovat správnou frazeologii, která je v civilní všeobecné předpovědi počasí obvyklá. V letošním roce a v následujících několika dalších poskytneme na trh práce i absolventy civilního studia, kteří by se mohli i v těchto médiích časem objevit. Profesionální mediální vystupování meteorologa je základním předpokladem jeho úspěchu. V tomto směru máme však zatím jak u absolventů civilního, tak i vojenského studia určité rezervy.

Ptal se: Mgr. Antonín Malý

Zdroj obrázku: ČHMÚ, www.infomet.cz

Ing. František Hudec (* 31. 12. 1956)

František Hudec se narodil na Slovensku, v malém městě Zlaté Moravce. Oženil se ale v České republice, v Příboře na severní Moravě, kde působil u 1. dopravního výsadkového leteckého pluku. Pak žil a působil u 1. stíhací letecké divize v malebném městě Bechyně v jižních Čechách. Největší část své profesní kariéry strávil v Brně, na Univerzitě obrany pracuje již 25 let. Má dvě dospělé dcery, rád relaxuje u dobré knížky a pravidelně se věnuje sportu (fotbal, nohejbal, tenis).

Cena náčelníka GŠ AČR pro absolventa Fakulty vojenských technologií

Diplomová práce nadporučíka Jindřicha Vlasáka tvoří stěžejní část zlepšovacího návrhu, který usnadňuje výuku a šetří peníze při výcviku příslušníků 25. protiletadlové raketové brigády ve Strakoncích. Inovaci ocenil i náčelník Generálního štábu Armády České republiky generálporučík Petr Pavel.

Značný ohlas v armádních kruzích způsobila diplomová práce na téma „Emulátor raket 3M9 komplexu 2K12KUB“, kterou její autor nadporučík Jindřich Vlasák (absolvent studijního

oboru Radiolokace studijního programu Vojenské technologie) realizoval pod vedením Ing. Františka Dvořáčka z Katedry radiolokace FVT Univerzity obrany.

Prínos emulátoru spočívá v tom, že při výcviku nemusí startovat letouny do vzduchu, aby je mohli operátoři zachytit. Vše se odehrává v reálném čase s pomocí počítače. Emulátor nejenže šetří náklady, ale s jeho pomocí mohou vojáci častěji cvičit nejrůznější modelové situace.

Ocenění spolu s nadporučíkem Jindřichem Vlasákem převzali 22. srpna 2013 další dva příslušníci brigády. Další prototyp, na němž se v současnosti již pracuje, by měl být menší a ještě dokonalejší než jeho předchůdce.

Text: Mgr. Tereza Škubalová

Foto: army.cz

Jubilejní 10. výročí založení Fakulty ekonomiky a managementu

V prostorech brněnské Univerzity obrany se 1. října 2013 konalo slavnostní zasedání Vědecké rady Fakulty ekonomiky a managementu u příležitosti jubilejního 10. výročí založení fakulty. V rámci zasedání byly předány plakety a pamětní listy členům vědecké rady.

Součástí programu bylo také představení výsledků vědecké práce FEM, prezentace historických insignií, simulátoru VBS 2, vystoupení skupiny Commandos a Vojského uměleckého souboru Ondráš.

Slavnostní zasedání Vědecké rady FEM zahájil děkan fakulty plukovník docent Vladan Holcner slovy: „Není lepší varianty, jak si důstojně připomenout toto výročí, než se potkat s lidmi, se kterými pracujeme a kteří nám pomáhají.“ Tuto pomoc děkan ocenil i na závěr oficiální části programu zasedání, když přítomným členům vědecké rady předal plakety a pamětní listy.

Slavnostní akce se zúčastnil také rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál profesor Bohuslav Příkryl, dále prorektori a zástupci rektora. Rektor pogrataloval fakultě a jejím pracovníkům k výročí a vzpomněl na dobu, kdy sám byl ve funkci děkana této fakulty. „Přeji vám stálost v názorech a pevnost v postojích,“ řekl rektor UO a dodal, že vidí budoucnost fakulty optimisticky.

Výsledky vědecké práce byly zastoupeny v rámci ukávek výstupů čtyř vědeckých projektů. Prvním z nich byl záměr rozvoje organizace Vojská historie. Již ukončený projekt Bezpečnost prostředí a rozhodovací procesy při zvládnání krizí (Laboratoř bezpečnosti a ochrany osob) si za hlavní cíl kladl zdokonalit

a modifikovat vybrané postupy a metody zaměřené na problematiku bezpečnostního managementu, zvyšování bezpečnosti prostředí, elementů kritické infrastruktury, osob a majetku, prevenci a zvládnání krizí, zefektivnění rozhodovacích procesů a metody přípravy a výcviku personálu s akcentem na zkoumání lidské dimenze velitelů.

Vznik Fakulty ekonomiky a managementu připomenul ve svém proslovu předseda Akademického senátu FEM profesor František Hanzlík. „K 1. září 2003 se Fakulta řízení vojenských systémů a Fakulta ekonomiky obrany státu a logistiky sloučily do Fakulty ekonomiky a managementu. Děkanem fakulty se tehdy stal plukovník Petr Hajna,“ připomenul profesor Hanzlík a mluvil také o přesunu fakulty do Brna, kde byla na základě zákona č. 214/2004 Sb. ze dne 2. dubna zřízena dnem 1. září 2004 Univerzita obrany.

Profesor Hanzlík rovněž prezentoval výsledky několikaletého studia archivních

materiálů, které mají pomoci při vzdělávání budoucích vojenských profesionálů Armády České republiky a při formování jejich povědomí o historii naší vlasti. Na základě studia a analýzy archivních pramenů v domácích a zahraničních archivech byly v rámci projektu zpracovány životní osudy vybraných osobností druhého a třetího odboje, které byly publikovány v odborných monografiích, studiích a statích v recenzovaných časopisech.

V průběhu slavnostní akce byly prezentovány historické insignie (bojový prapor, meče, talár a kronika VVŠ PV atd.) a vystoupil Vojský umělecký soubor Ondráš. Přítomné pobavila ukávká skupiny Commandos, která si připravila happening, při němž „unesla“ jednu z pracovníků fakulty Hanu Vlachovou. Inženýrce Vlachové vojáci dokonce nasadili na hlavu kuklu a pak ji odnesli do útrob budovy. Když pracovníci děkanátu FEM opět navrátili živou a zdravou, omluvili se galantním způsobem – nosili ji doslova na rukou. „Nebolo to vůbec, byli zdvořilí. A já jsem ráda, že jsem si mohla něco takového vyzkoušet,“ řekla s úsměvem „unesená“ Hana Vlachová.

Podplukovník Jan Mazal představil výstupy projektu „Pokročilý automatizovaný systém velení a řízení“, přičemž přítomné nejvíce zaujalo průzkumně-bojové vozidlo TAROS (4x4). Dále byl prezentován projekt Evropských strukturálních fondů s názvem „Vzdělávání pro bezpečnostní systém státu“, který byl úspěšně dokončen v červenci letošního roku, a nový projekt „Inovace magisterského studijního programu Fakulty ekonomiky a managementu“ zaměřený na inovaci v návaznosti na zásadní změny, ke kterým dochází v posledních několika letech jednak v systému terciárního vzdělávání v ČR, jednak vzhledem k požadavkům na vysokoškolskou přípravu budoucích důstojníků – velitelů Armády České republiky.

Text: Mgr. et Mgr. Markéta Malá
Foto: autorka, svob. Stanislav Lodr

Jiřího Blatného zatkla StB na studentské brigádě

Koncem září roku 1949 byl student stavební fakulty Vysokého učení technického v Brně Jiří Blatný zatčen Státní bezpečností na brigádě v uhelných dolech v severočeském Mostě. Když ho policejní eskorta převážela do brněnské vazební věznice v ulici Orlí, dobře věděl, že to tentokrát nebude jen na několik dnů. Byl totiž členem organizované protikomunistické skupiny čítající desítky lidí různého věku i profesí.

Poprvé Blatného zadrželi v průběhu XI. všesokolského sletu v červnu 1948 v centru Prahy. Tisíce Sokolů tehdy při slavnostním defilé před novým vedením státu v čele s Klementem Gottwaldem provolávalo slávu prvnímu československému prezidentovi Tomáši Masarykovi a teprve nedávno odstoupivšímu Edvardu Benešovi. Byl to první masový projev odporu vůči komunistům, kteří se čtyři měsíce předtím zmocnili vlády v Československu. Tehdy devatenáctiletému vysokoškolákovi z Brna vše ještě prošlo. Ve vzniklém zmatku se mu podařilo policajtům utéct a dostat se bez úhony do Brna. Díky tomu, že během zatýkání nebyl identifikován, mohl dále studovat. Jiří Blatný se ale brzy zapojil do velké odbojové skupiny, jejíž hlavou byl Petr Křivka, který již za války aktivně působil proti německým okupantům.

Jednou z prvních akcí skupiny bylo vykradení úřední místnosti na Vysokém učení, kde se nacházely kádrové materiály zaměstnanců a studentů školy. Tyto materiály pak odbojáři spálili. Skupina začala shromažďovat zbraně, distribuovala protirežimní letáky a provádě-

la rovněž zpravodajskou činnost. Informace byly předávány do svobodného světa. Státní bezpečnost, která měla v té době již dobře vybudovanou síť konfidentů, se však postupně dostala odbojářům na stopu a zatýkáni pak na sebe nenechalo dlouho čekat.

V trestním spise se mj. píše, že obviněný Josef Janda vytvořil ilegální organizaci zvanou „Vedení“, jejímž základem byl zrušený Svaz středoškolského studentstva v Brně. Její činnost směřovala „k rozvracení lidově-demokratického zřízení v Československé republice a nastolení řádu buržoazně-kapitalistického“. Spočívala nejdříve ve vydávání a rozšiřování protistátních letáků, šíření nepravdivých zpráv a rozesílání výhrůžných dopisů veřejným a politickým činitelům. Ve spisu se dále uvádí, že později skupina začala shromažďovat zbraně, střelivo a také navázala spojení s československou emigrací v zahraničí. Jandova skupina, v níž byl i Jiří Blatný, se v roce 1949 napojila na rozsáhlou protistátní organizaci Petra Křivky a po sloučení „nabyla charakter špiónážní a teroristický, neboť se počala zabývat vyzvídáním zpráv rázu státního tajemství pro zahraničí a organizováním zvláštního přepadového oddílu“. Tolik spis, z něhož není zcela jasné, co odpovídá realitě a co estébáci vykonstruovali. V každém případě soud v Brně vynesl v roce 1951 nad členy odbojové skupiny přísné rozsudky. V akci s krycím názvem Tábor bylo odsouzeno celkem 170 osob. Tresty odnětí svobody se pohybovaly v rozmezí od jednoho roku až do odnětí svobody na doživotí. Hlavní obžalovaný Petr Křivka dostal trest smrti. Jiří Blatný byl odsouzen k 13 letům zbavení svobody, k peněžitému trestu 20 tisíc korun a ke konfiskaci celého jmění. Všem byla rovněž vyslovena ztráta čestných občanských práv na čtyři až šest roků. Blatný byl po odpykání dvou třetin trestu v roce 1958 z vězení podmíněčně propuštěn. Odseděl si tak „pouze“ necelých devět roků. Po navrácení čestných občanských práv musel jít ještě ve svých 34 letech na vojnu. Byla naštěstí jen pětíměsíční. Komunisté byli

tak „velkokorysí“, že Jiří Blatný mohl v uvolněných 60. letech dokonce dostudovat i vysokou školu.

Již v roce 1952 se Blatný v Jáchymově seznámil se svou nastávající ženou, která v uranových dolech v té době pracovala jako civilní zaměstnankyně. Bylo jí tehdy teprve 18 let. Milena Blatná, která je již vdovou, dnes vzpomíná, jak se jí tajně dařilo od vězněného Jiřího předávat informace jeho blízkým. Po pádu komunistického režimu v roce 1989 se oba manželé aktivně zapojili do činnosti Konfederace politických vězňů. Inženýrka Blatná bez nějakého patosu připomíná, že by mladá generace měla znát naši historii, aby se její temné stránky již nikdy nemohly opakovat.

Text: PhDr. Kristián Chalupa
Foto: archiv Mileny Blatné

Cena pro seriál publikovaný v Listech Univerzity obrany

Literární cenu za publikaci seriálu „Po stopách bojů československých legionářů v Rusku v letech 1914–1920“ vybojoval jeho autor Jan Kux. Seriál byl publikován v Listech Univerzity obrany. Nejen autorovi, ale i časopisu vojenské vysoké školy se tak dostalo zaslouženého uznání.

V pořadí již podeváté se sjeli do Letohradu spisovatelé, kteří se věnují badatelskému literárnímu žánru. V úterý 17. září 2013 převzali v letohradské zámecké síni nejlepší z nich oce-

nění. Porota udělila letos jak tradiční regionální cenu Egona Ervína Kische za literaturu faktu, tak také poprvé po čtvrtstoletí obnovenou cenu letohradského rodáka Petra Jilemnického. Slavnostnímu vyhlášení výsledků přihlíželi představitelé Senátu České republiky a další významní hosté.

Hlavní regionální cenu, kterou uděluje město Letohrad a Správa odkazu Egona Ervína Kische, získal Vladimír Šindelář za dva díly knihy „Cesta na popraviště“ vydané v Praze vloni a letos. Cenu Petra Jilemnického za publikovanou časopiseckou tvorbu v roce 2011 a 2012 získal Jan Kux, spisovatel, novinář a vedoucí jihomoravského regionálního střediska Klubu autorů literatury faktu. Další ceny převážně za díla s vojenskou tematikou převzali K. Richter, M. Marboe, J. Uhlíř, P. Veverka a

J. A. Novák. Oceněna byla jednak volba aktuálního námětu, stránka obsahová, ale i vlastní grafické provedení.

Jak Kux převzal Cenu P. Jilemnického z rukou spisovatele Romana Cílka, který zároveň přednesl slavnostní laudácio. Mluvil o autorově bohaté spisovatelské činnosti, ale i o jeho více než desetileté zasloužilé práci nejen ve funkci předsedy poroty v literární akci Slavkovské memento (soutěž pro mládež ve Slavkově u Brna). Kux získal již druhé ocenění pro Listy UO, když před třemi lety za obdobné téma vyhrál Cenu Miroslava Ivanova udělovanou ve východočeské Jaroměři.

Text: Mgr. Tereza Škubalová

Naše republika slaví 95. narozeniny

V roce 1919 v Paříži zasedala mírová konference, která formálně ukončila první světovou válku. Výsledkem této války bylo mimo jiné překreslení hranic mnoha evropských států. Na troskách rozpadlé rakousko-uherské monarchie vznikla jako tzv. „nástupnický stát“ také Československá republika, sestávající z historických českých zemí a dále z území dosavadních uherských provincií – Slovenska a Podkarpatské Rusi.

Jeden americký diplomat při pohledu na tvar nově vzniklého středoevropského státu, nakresleného na mapě, údajně prohlásil, že mu jeho tvar připomíná pulce s hlavíčkou zabořenou na západě do Německa a s ocáskem mávajícím daleko na východě. Stát slavnostně vyhlášený 28. října 1918 byl prvním novodobým státním útvarem, v němž náš národ po staletích habsburské nadvlády získal svoji státní suverenitu a nezávislost. Byl vybojován doslova krví a železem na frontách první světové války hrdinstvím tisíců našich statečných legionářů, stejně jako politickým a diplomatickým úsilím naší politické reprezentace v zahraničním odboji v čele s prof. Tomášem Garrigue Masarykem, dr. Edvardem Benešem a generálem Milanem Rastislavem Štefá-

nikem. Zejména politický úspěch, kterého T. G. Masaryk dosáhl v letech 1914 až 1918, byl skutečně ojedinělý a impozantní. V prosinci 1914 odešel do emigrace jako univerzitní profesor v penzijním věku a vůdce malé politické strany, reprezentující jen zlomek české politické reprezentace. A vrátil se v prosinci 1918 jako hlava státu – prezident samostatné Československé republiky.

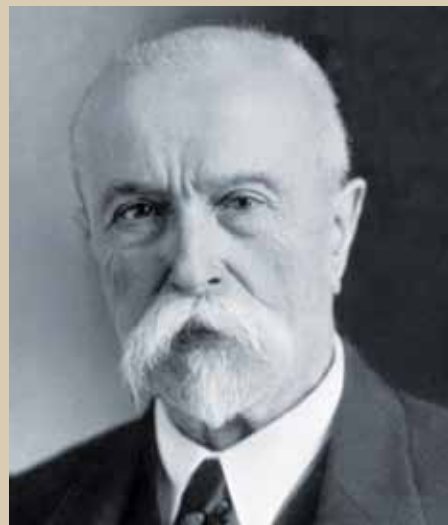
Éra tzv. „první republiky“ je dodnes politickým pojmem, k němuž se i v budoucnu náš národ vždy bude vracet. I proto, že vyjma demokratického meziválečného dvacetiletí a období po roce 1989, náš stát nepřízní osudu příliš skutečné svobody a státní nezávislosti nezažil. Za dobu jeho existence mu nebylo dopřáno onoho „padesátiletého období“ nerušeného a klidného kontinuálního vývoje, o jakém snil jeho první prezident. Temný nacistický protektorát, jakož i období komunistického režimu, silně devalvovaly pojmy jako vlastenství, hrdost na svůj stát a národ, demokracie a svoboda. Od založení našeho novodobého státu v roce 1918 prakticky každá další nastupující generace zažila krizové období, kdy se jakoby náš stát začínal budovat znovu od začátku a jeho dosavadní vývoj byl zpochybňován a negován. Ale demokratické zkušenosti a síla tradice přetrvaly. Ne náhodou se na listopadových demonstracích v roce 1989 objevily obrazy a fotografie jeho „otců zakladatelů“ a někdejší prvorepubliková ústavní listina z roku 1920 sloužila o 70 let později jako vzor našim novodobým zákonodárcům při práci na ústavě současné České republiky.

I do budoucna by měl 28. říjen zůstat naším hlavním státním svátkem. I když tvar a rozloha dnešní České republiky už není oním pulcem třepetajícím se na mapě střední Evropy. Někdejší Podkarpatská Rus se stala po roce 1945 součástí Ukrajiny a Slovensko si v roce 1992 zvolilo cestu samostatné státní existence. Není však pochyb o tom, že současná Česká republika je nástupnickým státem a dědicem někdejší Československé republiky a nemá žádný důvod se za tuto skutečnost stydět. Na počátku byl stát, který už v období 1918 až 1938 garantoval vysoký standard občanských práv a demokratických svobod nejen Čechům a Slovákům, ale také dalším národnostním skupinám, žijících v jeho hranicích. Rozhodně se k nim nechoval macešsky, i když mu to z jejich strany nebylo vždy opláceno stejnou mincí.

Přejme naší republice k jejím letošním 95. narozeninám demokratickou a svobodnou budoucnost, pevně zabezpečenou zejména našim spojenectvím s dalšími demokratickými zeměmi. Za bezmála jedno století své existence náš novodobý stát nescetněkrát prokázal, že má své pevné místo v Evropě a i nadále uchovává ideály a tradice, z nichž se zrodil.

**Text: Mgr. Jan Jandl
předseda Historicko-dokumentární
komise MěV ČSBS Brno**

Tomáš Garrigue Masaryk – tvůrce samostatného československého státu

Vznik Československa, jehož 95. výročí si na konci letošního října připomínáme, je neodmyslitelně spjat s prvním prezidentem naší republiky T. G. Masarykem. V nově vzniklé republice jej Revoluční národní shromáždění 14. listopadu 1918 poprvé zvolilo hlavou státu. Do čela státu byl pro svoji všeobecně uznávanou autoritu zvolen parlamentem ještě třikrát – v letech 1920, 1927 a 1934. Po celou dobu výkonu prezidentské funkce (1918 – 1935) usiloval o to, aby Československo zakotvilo v Evropě jako respektovaný svobodný a demokratický stát.

Jako politik, státník i vysokoškolský pedagog – filozof byl všeobecně uznávanou autoritou doma i v zahraničí. T. G. Masaryk jako představitel zahraničního odboje na diplomatickém poli a stateční legionáři na frontách první světové války – to jsou dodnes dva nejviditelnější symboly boje za samostatný československý stát. Mezi vojáky v legiích a později i obecně se mezi širokými vrstvami rozšířilo důvěrné označení T. G. Masaryka jako „tatíčka“. Za svůj rozhodující podíl na vzniku samostatné Československé republiky byl později různými způsoby oceňován i oficiálně. K 80. narozeninám v roce 1930 mu byla prokázána nejvyšší možná pocta tím, že Národní shromáždění podle klasického římského vzoru vyhlásilo speciální ústavní zákon ve znění: „T. G. Masaryk zasloužil se o stát.“ V závěru aktivní politické činnosti byl při abdikaci z nejvyšší funkce v prosinci 1935 ještě poctěn čestným titulem „prezident Osvoboditel“.

Nikdy si nepotrpěl na přepych a přílišné okázalosti, z tohoto důvodu rázně odmítl mnohé vážné míněné úvahy o tom, aby místem jeho posledního odpočinku se stal nově vybudovaný Národní památník na pražském Vítkově, který se tak měl stát jakýmsi mauzoleem. Po abdikaci poslední dva roky svého života strávil T. G. Masaryk na zámku v Lánech, kde také k ránu 14. září 1937 umírá. Jeho ostatky byly uloženy po boku milované manželky Charlotty do prostého hrobu na lánském hřbitůvku.

Bicykly, tanec a hry

Titulkem se dá shrnout dění na výstavišti do konce roku. Mezinárodní sportovní veletrh Sport Life (7. do 10. 11. 2013) předvede sportovní vybavení od turistiky, horolezectví a zimních sportů po fitness, rehabilitaci, včetně oblečení a obuvi. Firma Sanasport bude provádět diagnostiku došlapu pomocí ASICS ID scanu. Díky změřeným hodnotám ve 3D zobrazení zajistí správný výběr sportovní obuvi. Outdoorový obchod Hudy sport, představí novinku z oblasti horolezeckého vybavení – jednoduchý, rychlý, kompaktní systém Mammut, který se vejde do malé balíčky a umožní ve chvíli vyproštění z trhliny při ledovcové nebo skalpové túře. Firma Intrea Pico vystaví houpací síť značky La Siesta z řady Colibri, vážící pouhých 800g včetně obalu, sesterská firma Intrea představí koloběžky Yedoo, na nichž šest českých koloběžkářů ujelo (v rámci projektu Kick France 2013) celou trasu cyklistického závodu Tour de France dlouhou 3 403 kilometrů.

Tematikou veletrhů Bike Brno a Caravanning Brno jsou jízdní kola, včetně závodních, dále příslušenství, oblečení a obuv pro cyklistiku. Firma KCK Zlín nabídne pod značkou Force komponenty na kolo a doplňky pro cyklisty včetně oblečení, značka Specialized předvede škálu velocipédů včetně celoodpružených závodních speciálů. Návštěvníci uvidí i celoodpružený Specialized Epic se zdvihem 100 mm českého reprezentanta Jaroslava Kulhavého, mistra světa a držitele zlaté olympijské medaile z Londýna 2012. V testovací akci si bude možné od firmy vyzkoušet různé typy kol. Leader Fox z Českých Budějovic vystaví novou rodící se kategorii horských kol s ráfky o průměru 27,5 palce a představí novinku Jasper s osazením řad Alivio a Deore od Shimana s hydraulickými kotoučovými brzdami Tektro HDC 300. Budějovičtí představí elektrokola s pohonem Tranz-X, s motorem v předním náboji, s baterií zakomponovanou do zadního nosiče.

Cyklistika v naší zemi má impozantní tradici. Začal ji Ján Kollár předchůdcem kola draisinou. Vynalezl ji v roce 1820 baron Drais, byla poháněna odrazem nohou a básník na ní jezdil za milovanou Mínou. Svůj dopravní prostředek ve sbírce Slávy dcera přirovnal ke koni. Následovník draisiny, bicykl, vyprovokoval koncem 19. století armádní závod mezi koněm a bicyklem. Jelo se z Vídně do Berlína a závodili důstojníci rakousko-uherské a německé armády. Zvítězil bicykl a výsledkem byl vznik cyklistických jednotek. Operovaly nejenom v obou světových válkách, ale i na konci 20. století, kdy byla švýcarská milice vybavena horskými koly.

Kolo zažívá opět renesanci. Cesta veřejnou dopravou v kombinaci s chůzí či jízdou na kole je ve velkoměstě často mnohem rychlejší než autem. Navíc nejsou problémy s hledáním místa k zaparkování. Vzhledem ke stále se opakujícím automobilovým zácpám, jde o nejrychlejší způsob dopravy do vzdále-

nosti 7 km. Při nezbytnostech jako je internet, lákadlech jako jsou videomédia, a vzhledem k současným stravovacím návykům, jde o nejpřirozenější způsob udržování fyzické kondice. V mnohamilionovém Berlíně téměř polovina domácností nevlastní auto a řeší bicyklem dopravu na metro nebo S-bahn. V Německu šedesát procent řidičů omezilo cesty autem a dalších téměř třicet procent auto nahradilo kolem. Pro srovnání – v Itálii v roce 2011 převážil prodej kol nad auty, v Praze ve stejném roce stoupl počet kol o celých osmdesát procent, a stejně tak v Paříži. V cyklistické zemi Holandsku po ropné krizi roku 1973 na kolo přesedla více než polovina Holanďanů.

U nás se cyklistickou dopravou zabývá Centrum dopravního výzkumu (CDV), veřejná výzkumná instituce a jediná dopravní vědeckovýzkumná organizace v působnosti Ministerstva dopravy. Hlavní tématem semináře (pořádá právě CDV) odborného programu veletrhu Bike bude: „Jak propagovat cyklistickou dopravu“. Obsahem semináře je projekt „Česko jede“. Jedná se o komplexní podporu cykloturistiky a aktivní turistiky v ČR. Cílem projektu je vytvoření národní značky pro cykloturistiku, zpracování srozumitelné, atraktivní nabídky pro cykloturisty s poskytnutím přehledné a kvalitní informace českým a zahraničním cykloturistům o možnostech cykloturistiky ve všech regionech ČR na webu i v tištěných materiálech.

Program „Taneční dílny Dance Life Expo, která bude na BVV probíhat od 8. do 10. listopadu, je určený jak pro aktivní tanečnický, tak pro běžné návštěvníky se zájmem o hudbu a taneční umění. Na open workshopech si budou moci poprvé vyzkoušet širokou škálu tanečních stylů. Pro aktivní pokročilejší tanečnický jde o vzájemnou konfrontaci, předání zkušeností, získání inspirace a informací.

Třídenní nový festival zábavy pro mladé „In Joy“ je dalším pokusem vedení výstaviště o zatraktivnění areálu v době, kdy zájem vystavovatelů klesá, a bývalí němečtí majitelé vyžadují 175 milionů za jimi vybudované výstavní objekty. V termínu od 22. do 24. listopadu bude na výstavišti k vidění všechno, co je aktuálně „in“ – od pouličních sportů, graffiti, po hudbu, tanec, fotografii, film a masky v podobě show, zábavy, workshopů a soutěží.

Text: PhDr. Vít Pospíšil

Lístky na veletrh

Studenti, veletrhy pořádané BVV můžete navštívit zdarma. Jak? Nejpozději 7 dní před zahájením veletrhu (pozdější objednávky nebudou vyřízeny) si musíte u o.z. Pavla Pazdery (Kounicova 65, kancelář 95 ve 3. – rektorském – patře), telefonicky na 442636 anebo e-mailem na adresu pavel.pazdera@unob.cz – což doporučujeme – objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést hodnosti, učební skupinu a kdo si lístky přijde vyzvednout (jeden vyzvedávající maximálně 10 lístků nebo pro jednu učební skupinu).

In memoriam genpor. v. v. Jozef Činčár

Narodil se v rolnické rodině, otec byl ruský legionář. V letech 1933 až 1942 se stal studentem Státního reálného gymnázia v Michalovicích, kde také odmaturoval. Po maturitě ho povolali do slovenské armády. Aby se vyhnul nasazení proti SSSR (a zároveň mohl studovat na vysoké škole), přihlásil se do vojenského vysokoškolského internátu v Bratislavě. V roce 1943 ho přijali na Vojenskou akademii v Bratislavě.

Dne 28. srpna 1944 vypuklo Slovenské národní povstání a Jozef, který byl doma na dovolence, přešel i s otcem k partyzánům. Sovětská armáda osvobodila Michalovce a on se rozhodl dobrovolně přihlásit do Československé armády. Byl zařazen k československé letecké smíšené divizi, která se formovala v Polsku. Výcvik divize úspěšně pokračoval a začátkem března byli přesunuti na letiště Krosno, později do Katovic, pak na Slovensko. Roku 1947 byl přemístěn do Vojenské akademie v Hranicích a v roce 1948 na velitelství letectva. Na počátku následujícího roku byl vybrán ke studiu na Vojenské letecké akademii v SSSR, kterou absolvoval s červeným diplomem. Po skončení akademie byl ustaven do funkce náčelníka oddělení štábu letectva a protivzdušné obrany státu a rozkazem prezidenta republiky povýšen do hodnosti generál-majora.

V roce 1961 byl ustanoven velitelem nově budovaného 2. sboru protivzdušné obrany státu v Brně. Založil vojenský umělecký soubor Jánošík, zřídil pěvecké a taneční kroužky. V roce 1964 byl jmenován zástupcem náčelníka operační správy Generálního štábu československé lidové armády. Jeho dovolená v roce 1968 skončila vstupem vojsk spřátelených armád. V září 1969 byl ustanoven do funkce náčelníka letectva a vojsk protivzdušné obrany státu – zástupce ministra obrany. V roce 1973 byl jmenován vojenským a leteckým přidělcem při velvyslanectví ČSSR v Moskvě, kde žil do roku 1978. Vojenská kariéra skončila v jeho 63 letech. Po 40 letech intenzivní vojenské služby si hledal zaměstnání – stal se referentem v průmyslu, dělníkem v úpravě vody v Podolí, nočním vrátným v autobazaru a plavčíkem v České Lípě.

Jozef Činčár byl také místopředsedou historické skupiny 1. československého armádního sboru v SSSR a 14. října 2004 založil dobrovolnou neziskovou společenskou organizaci Společnost Ludvíka Svobody. Zemřel 10. srpna 2013.

Text: PhDr. Alena Šimková, CSČ.
brněnská odbočka
Společnosti Ludvíka Svobody

Sledujete v televizi dokumenty o válečných konfliktech?

Roman Onderka
Primátor města Brna

Pokud mi čas dovolí, tak se na filmy s válečnou tematikou určitě dívám. V poslední době se objevují filmy o druhé světové válce na soukromých televizních programech. Ty mě rozhodně zajímají, neboť na nich člověk jasně vidí, jakým způsobem přemýšleli generace před námi. V životě se věci opakují, a člověk, pokud chce být připraven na budoucnost, by se měl o dění v historii zajímat. Jsem totiž přesvědčen o tom, že kdo se nepoučí z dějin, ten by mohl být mnohdy nemile překvapen.

Eva Kubišová
místopředsedkyně ÚOHS

Dívám se na ně skutečně velmi často společně s manželem, který se podobně jako já vždy zajímal o historii. Sleduji tyto filmy nejen na ČT 2, ale i na dalších televizních kanálech včetně některých zahraničních, například na slovenských, rakouských či německých stanicích. V poslední době jsem například viděla v rámci cyklu Nejvýznamnější operace 2. světové války Bitvu o Británii. Velice mne zaujal rovněž dokument o souboji vojevůdců Rommela a Montgomeryho. Nemusi jít ale jen o dokumentární filmy z doby 2. světové války. Viděla jsem také třeba zajímavý dokument o tankové bitvě mezi Izraelem a jeho arabskými sousedy v době tzv. války Yom Kippur.

Petr Fiala
Exministr školství
a emeritní rektor MU

Na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity jsem kromě bohemistiky vystudoval historii, která byla již na základní škole mým velkým koníčkem. Zajímám se o novodobé dějiny, zejména o 20. století. Jako historik a také politolog se (pokud mi to dovolí čas) dívám na dokumentární filmy, které se týkají válečných konfliktů v Evropě, ale i v jiných částech světa. Tyto filmové dokumenty sleduji nejen v České televizi, ale i na některých zahraničních televizních kanálech, například německých či rakouských.

Ptala se: Mgr. et Mgr. Markéta Malá

● Podčárník ●

Posadte se prosím!

Už poněkoli káté jsem jen taktak vmáčkla svou tělesnou schránku do nitra trolejbusu. Čím to je? Stoupl snad v Brně počet obyvatel anebo v důsledku krize nemají lidé peníze na benzín? Nikoliv. Budete se divit, ale důvodem, proč jsou dopravní prostředky tak narvané, je altruismus a ohleduplnost našich spoluobčanů. Vskutku. Zjistila jsem totiž, že lidé se sice tísní na stupátkách, jsou přimáčknuti k oknům a ovinuti okolo madel, ale řada sedadel v nitru dopravního prostředku přesto zůstává prázdná. Lidé nad nimi stojí, někteří natolik zmáčknuti davem, že vypadají krajně nezdravě, a přesto ne a ne si sednout.

Cestující se na sebe tlačí tak, že by se jejich jednání dalo klasifikovat jako sexuální obtěžování. Hromadné, všichni jsou obětmi a zároveň pachateli. Jsme Češi, a tak se nikdo asertivně neozve a všichni pospolu trpíme. Když mně jeden spolucestující deštníčkem málem vypíchl oko, a jiná paní cestovatelka třískla nákupní taškou s bramborami do obličeje, neodvážila jsem se nic namítat. Rovněž jsem ani necekla, když mi stokilový pán stoupl na nohu a pubertální dívenka po nebezpečném zhrounutí trolejbusu vyplivla žvýkačku rovnou do mých vlasů.

Včera jsem zjistila, že kromě uctivosti a neobeckosti existuje zřejmě ještě jeden důvod, proč

nikdo nechce v dopravním prostředku zasednout. Když jsem jela večer tramvají, přistoupila babička v šátku s nákupní taškou na kolečkách. Nesedla si a já zděšeně sledovala, která v dopravním prostředku doslova vlaje, držíc se chabě rukojetí. Bláhově v dobré vůli jsem poukázala na volné místo. Říkala jsem si, že třeba špatně vidí a myslí si, že je vše obsazeno. Ale ouha, paní se na mě obořila: „Dovolte, nejsem ještě tak stará. A navíc brzo vystupuju.“ Zhnuseně se na mě podívala a vlála dál ještě mnoho zastávek.

„Posadte se prosím,“ říkávají učitelé žákům na začátku hodiny. A já vás nyní žádám o totéž. Vezměte si s sebou do dopravního prostředku nové číslo časopisu Listy Univerzity obrany, hezky se uvelebe na sedátku a začtěte se. Nejenže strávíte příjemnou chvíli s rozhovory se zajímavými osobnostmi, články ze života univerzity a rezortu obrany, ze sportu, kultury a historie, ale především uděláte dobrý skutek. Je totiž pravděpodobné, že jakmile se posadíte, inspirovete ostatní a najednou budou volná místa pro spolucestující lákavější. Možná se těhotná paní najednou bude cítit více obtěžována a dědeček s bílými vlasy si uvědomí, že už opravdu není takový junák.

Mgr. et Mgr. Markéta Malá
vedoucí redaktorka Listů UO

PS: Původně jsem chtěla tento komentář věnovat zajímavým lidem z České republiky i ze zahraničí, kteří v září a v říjnu navštívili naši univerzitu (str. 2, 3, 5). Dále jsem hodlala v podčárniku zdůraznit úspěchy studentů a pracovníků naší univerzity (strany 16–17, 19, 21, 22–23) a upozornit na ocenění a funkce, kterých v posledních měsících dosáhli. Samozřejmě jsem měla v úmyslu věnovat se také začátku školního roku. Poukázat na články o imatrikulacích (str. 11), zahájení nového akademického roku (str. 12–13), a na kreativní příspěvky studentů o návratu do školních lavic (str. 14–15). Ostatně název mého příspěvku „Posadte se prosím!“ naznačoval, že se budu věnovat právě nově započaté výuce na Univerzitě obrany. Ano, původně tomu tak mělo být, nakonec jsem se však rozhodla, že se s vámi musím podělit o problém, který poslední týdny zaměstnával mou mysl. Máte-li také nějaké otázky k řešení, oříšky k rozuzlení, anebo byste se rádi svěřili se skutečností, která vás zajímá, baví a inspirovuje, napište mi na adresu marketa.mala@unob.cz. Vaše náměty jsou vítány!

Soutěžní křížovka o ceny!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 22. listopadu 2013

e-mailem na adresu: listy@unob.cz

Dva výherce odměníme čepicí.

Výherci z č. 6 jsou Petra Dohnalová, Marta Pacovská,

Karel Zaplatílek.

Šance pro dva čtenáře

	USILOVAT	2	TYP AUTA FIATU	LOVYTNÉ PEREL	ZDE		HUDEBNÍ ZNAČKA	ŽENSKÉ JMÉNO	PALENÝ CUKR	BALETNÍ POSTOJ NA JEDNÉ NOZE
CHEMICKÝ PRVEK						VÝKLENEK VĚ ZDI				
PODĚ- COVAT knih.						POTŘEBY KOVBOJE				
DĚTSKÝ POZDRAV					ST. ZNAČKA POČITACU					
MEZINÁR. ÚRAD PRÁCE angl. zkr.				VELMOC	DOVED- NOST zkrat.			ZNAČKA ABTESLY		
SPZ RAKOVNÍK			SPZ SEMILY				AKADEMIE MŮZICKÝCH UMĚNÍ zkr.			
ÚSLUŽ- NOST			ASANOVAT			BOLÁK sloven.				
JEDETE- ROVITÁ RYBA					PRVNÍ LAT. PŘEK. BIBLIE					
SPZ PRAHA				ČÁST ODVĚTVI	DOBYTČÍ NÁPOJ				1	ODBRO- JENÁ SLOŽKY
DRUH KARTY				SLABÝ VÍTR obl.		DOSNA				
	PŘEDEM ZAJISTIT	SMĚNEČNÝ RUČITEL				MILÝ		ŠKROBENÍ		
ZŘÍTIT SE		PAPOUŠEK					ZNAČKA THÁLIA			
PSÍ JMÉNO					ZESINALÁ			SPZ KROMĚŘÍŽ		
ZÁSTUP				REČKÉ PÍSMENO	SEVERAN			LITERÁRNÍ ÚTVAR		
PLANETKA				REČKÉ ZNAČKA GRILLIA			TĚLOCV PRVEK			
					PLATIDLA CHILE		FRED- LOŽKA			
OBYVATEL RUSSKA					ČÁSTI VOZU					ARAGO

SUDOKU

8	1					2	
				2			7
		3	7	8	6		4
	2			5			
	6				7	1	9
3				6			5
6		2					
		4		1			8
				4	3	5	9
						6	

	9						8
	2		3		8	1	
5				9			2
1	8		2				3
6	4				3		1
		5				2	6
9	1				2	8	7
2			8	4		6	3
			9	5			

2		2	6		3		7
	3		9	1			
4		1			7		
1	7				9	4	6
6			7		1	2	3
	4		2			7	
		6			2		8
	2			7		6	4
			3		6		2

SUDOKU NA PODZIMNÍ SYCHRAVÉ DNY – LUŠTĚTE NA CHALUPĚ NA VYSOČINĚ, U PROTINOŽCŮ
V AUSTRÁLII, NA HOUBÁCH V ČESKÉM LESE, V MAĎARSKÝCH TERMÁLNÍCH LÁZNÍCH

	8		3				2
		3	8		6	9	
4	6						8
	7	5		6		4	
			1	3	2		
		8		7		1	6
6	3						7
		1	2			5	
	5						1

		8	6			1	
	7			3		6	
	1			7	2		
						7	9
5	3			4		1	2
8	9						
			3	2			4
		1		6			5
		5			8	2	

8	1						
2		3		4		9	
		5			6	8	3
		9				6	1
6		2				4	
1							2
	6			3	2	1	
				6		2	8
4			9				3

Pokud pokus vyjde hned napoprvé...

Za legionáři na Sibiř

Irkutsk a Bajkal

Tehdejší bojovníci za svobodu českých zemí by nepochybně měli z naší expediční cesty radost. Legionář Jakub Kyněra ve svých poznámkách píše: „Situace našeho postupu po magistrále byla vojensky velmi složitá. Naše evakuace byla ztížena tím, že jsme museli projíždět Irkutskem, kde v té době zuřil boj mezi stoupenci Kolčaka a atamana Semjonova na jedné straně a přívrženci nové socialistické eserovské vlády na straně druhé.“

V minulé části vyprávění jsem avizoval, že jsme udělali zásadní rozhodnutí. A o co se jednalo? Tím zásadním rozhodnutím bylo zkrácení pobytu zde ve Sludance a odjezd do Irkutsku. Badatelská prověrka našich zájmů zde byla stejně již ukončena. A odjezd nebyl žádný problém, protože vlaky jezdí jeden za druhým. Následující den v 8.40 hod. vyjel náš osobák. Jede s námi parta pospávajících železničářů, kteří opravovali trať. Asi hodinu před Irkutskem nastupují zahrádkáři, kteří jeli prodávat své přebytky. Ještě celou hodinu jízdy jsme viděli Bajkal.

V Irkutsku jsme těsně před polednem a rychle nacházíme bydlení hned naproti nádraží v hotelu, který zářil novotou. Tisícovka rublů za nocleh nás nezaskočila. Záhy jsme vyrazili do města, které se rozkládá od nádraží přes řeku Angaru. Hledáme muzeum „Akvárium“, kde mají žít „nerfy“, ale je zavřeno, postupujeme tedy k muzeu historie kraje prostřednictvím maršrutky. Avšak řidič nás vyložil u muzea uměleckého, přesto vystupujeme, protože jsme již od nádraží daleko. Dále jdeme pěšky po ulici Bolšaja, která navazuje na ulici K. Marxe a když pokračujeme, tak se dostáváme k oblastnímu muzeu, záhy jsme na nábreží veletoku. Muzeum jsme prozkoumali a stopy (leč malé) zde po našich legionářích jsou. Nádherný

prospekt a socha cara v nadživotní velikosti dominují, nedaleko je k vidění stejně velká socha admirála Kolčaka i socha kosmonauta, dále svatebčané fotí nejen sebe ... a hle, ulice pokračuje dále jako ulice Jaroslava Haška!

„Potkáváme“ dům, který je označen mramorovou deskou hlásající, že zde byl štáb československých internacionalistů a rudých vojsk. Na stále výstavě v domě důstojníků však o našich vojácích již nic nebylo. Jen kousek dál po ulici vedle hospůdky u Švejka, je městské muzeum. Po dotazu dostáváme informaci od historičky, že zde o našich legionářích nic nemají. I to je pro nás důležité zjištění. Začínáme chápat ojedinělé aktivity našich soukromých badatelů, kteří se tu občas objeví a snaží se mnohdy i na vlastní pěst „vytvořit“ něco, co by připomínalo legionářské časy. Třeba obnovit nějaký pomník. Ale tyto snahy zůstávají zpravidla na půl cesty. Bez širší spolupráce s místními orgány či většími spolky, je to v této zemi cesta na delší trať nejen z hlediska vzdálenosti... Čas tohoto dne vypršel, po nákupu CD s vojenskou tematikou se vracíme opět maršrutkou k nádraží. Potmě jsme ulehli a nezbytná sprcha nám pomohla usnout.

Další den je již pod nulou v rozpětí od mínus jednoho až po mínus sedm stupňů. No, jsme přece na Sibiři! Přes tu zimu vyrážíme ven hledat odjezdové místo do Listovjanky, kam by nás měl přivést autobus, tzn. z druhé západní strany k obrovskému Bajkalu. I tu jsme totiž chtěli prozkoumat. Loď Raketa nám však krátce předtím ve 12 hod. odplula. Náhradní řešení bylo doslova nouzové, a to jsme ještě měli velké štěstí. Autobus Ikarus v dosti vážném technickém stavu nás již ve 13 hodin našel k Bajkalu. Celou cestu stojíme doslova na jedné noze, ale stálo to za to. Skoro po dvou hodinách jsme na místě.

Nádherné pobřeží obsypané doslova novými stavbami, mnohdy až kýčové prove-

nience, no samé atrakce pro turisty, prostě úplný opak toho, co jsme zažili na východní straně jezera. Slunečné počasí rozehnalo mrazíky a houfy turistů i z Německa dávaly zapomenout na obrovskou vzdálenost od Evropy. Chtěli jsme se přívozem dopravit na druhou stranu zátoky k přístavu Bajkal, avšak nestihli jsme ho na asi pětikilometrovém pobřeží dosáhnout před odjezdem. Tak jsme alespoň zamávali a nafotili přes zoom protější nábreží s přístavem, ve kterém nepochybně stál a bojoval se svými druhy i Jakub Kyněra z moravského Slovácka.

Cestou po nábreží jsme fotili grandiózní „kapitalistické baroko“, které proniklo až sem na Sibiř a pomalu vytlačuje staré chalupy. Navštívili jsme cirkus s tančícími „něřfami“ za 250 rublů za 30 minutový program. Jisté je, že to zde turisticky Rusové již zvládli – vysoké ceny za suvenýry či za jídlo, můžete si pronajít na hodinu třeba loď jen za tři tisíce rublů i s lodníkem atd. Nafotili jsme i několik pomníků z doby, která nás zajímá, ale i z války druhé. O našich legionářích však zde nic není. A zase se den chýlil k večeru. Vsadili jsme na radu, kterou nám dala děvčata v informacích – zpět můžete do Irkutsku Raketou.

Lodní lístek nám však neprodaly, a to byla, jak se později ukázalo, základní chyba. Raketa připlula včas, avšak nastoupili jen Němci, kteří lístky měli a po nich nikdo, loď byla totiž z předcházející zastávky plná pasažerů! A tak znovu vše řešil stejný autobus a opět jsme byli rádi, že jedeme i ve stoje. Autobus se doslova vlekl, a když nás na okraji Irkutsku vysadil, čekala nás ještě cesta tramvají asi tak 14 kilometrů, která víc stála, než jela. Když jsme u nádraží vystoupili, bylo již dávno po dvaadvacáté hodině. Ale přestože jsme byli fyzicky doslova zničení, den jsme hodnotili jako jeden z nejkrásnějších na Sibiři.